

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

 Aš nežinau, kur. Jie—jie tikriausiai, galbūt, jie perrašė tai. Ten pasakyta: „Izaijo 4:24“. Taigi, Izaijo 4 yra tik šešios eilutės, tad aš. . . ir aš nežinau, gal jūs turėjote omenyje Izaijo 5:24. Ten sakoma: „Kokia šios Rašto vietos reikšmė ir kada tai įvyks, Izaijo 4:24?“ Ir Izaijo 4 turi tik šešias eilutes. Jeigu galite. . . Kas tai parašė, jūs dabar pagalvokite ir galbūt perrašykite tai iš naujo, kad aš galėčiau suprasti tai, suprantate. Aš tiesiog nežinau, į ką jūs rėmėtės: „Izaijo 4:24, kokia šios Rašto vietos reikšmė ir kada tai įvyks?“

² Dabar, ilgai jūsų neužlaikysiu. Aš turiu. . . gerai, ačiū, broli. Ir aš turiu—turiu vykti į kai kurias vietas, ir šis. . . Jūs žinote, pagalvojau, aš čia turėjau Rašto vietą ar, atsiprašau, laišką iš pono Baksterio. Ir prieš mums pradėdant tarnavimą šį rytą apie tai, aš—aš norėčiau, kad jūs pasimelstumėte su manimi, tiesiog minutėlę.

³ Aš—aš išėjau iš šių tarnavimų su pačiais geriausiais ketinimais, vykti į—į savo tarnavimą užsienyje, tiesiog per artimiausias kelias dienas. Taigi, gavau laišką iš brolio Baksterio, brolis Koksas perskaitė jį man telefonu praeitą vakarą ir šį rytą padavė jį man, kad jie bando vėl dabar tai atidėti, vėl. Ir aš ne—aš nežinau, ar tai šėtonas bando mane sulaikyti, ar tai Dievas tiesiog laukia tinkamo laiko. Aš—aš nežinau. Jie nori perkelti tai šiek tiek toliau, ir nuo spalio mėnesio jie vis atideda tai. Spalis, lapkritis, gruodis, sausis, tai jau beveik keturi mėnesiai, kai jie atideda tai.

⁴ Ir taigi atėjo regėjimas, čia tai parašyta, čia Biblijoje, tiksliai tai, kas turi įvykti; bet kada, aš nežinau. Taigi, aš pasakiau žmonėms tiesiog (sąžiningai) tai, ką jie man pasakė, kad būtume pasiruošę tam laikui.

⁵ Taigi, žmonės galvoja, kad, aš manau, kad aš tiesiog nesu nuoširdus tame: „O, kas. . . kada jis turės. . . Kada jis ruošiasi važiuoti?“

⁶ Bet kai aš gaunu tuos laiškus ir jie man sako: „Na, kol kas jūs negalite to padaryti, *tai* turi būti padaryta ir *tai* turi būti padaryta“. Tuomet aš ne. . . Aš—aš nekaip jaučiuosi susitikdamas su žmonėmis. Aš nežinau, ką daryti. Bet viena, aš tai padarysiu, ir jūs visi su manimi; aš pavesiu tai Dievui ir pasakysiu: „Dabar, Viešpatie, kai Tu pasiruošęs - aš esu“. Suprantate? Ir jeigu aš tiesiog. . .

⁷ Kartais bažnyčia negali priimti, dabar tai vizos ar dar kas nors. Jūs žinote, tiesiog yra tokių dalykų. Galbūt, tai bando padaryti šėtonas. Taigi, kol mes melsimės šį rytą. . . Ir kiekvieną kartą, kai jūs melsitės per šią savaitę, jūs—jūs melskitės už mane

ir prašykite Dievo, kad. . . Jeigu tai šėtonas, kad patrauktų jį iš kelio. Suprantate? Ir jeigu tai—ir jeigu tai Jo valia, kad užlaikyti mane čia. Suprantate? Jis tiksliai žino, ką daryti. Galbūt yra kažkas kita, ką Jis perkelia, kad gautųsi teisingas paveikslas. Aš niekada nenoriu užbėgti priekin Jo. O! Kai jūs tai darote, tai baisu. Suprantate? Taigi aš—aš tiesiog jaučiu, kad tai. . . kad—kad tai gali būti. . . Aš nežinau, ką ir sakyti, kadangi aš nežinau.

⁸ Visai kaip mūsų brangus brolis Džordžas Raitas. Daugelis iš jūsų žinote jo būklę, ar ne? Ir žinote, gydytojai atsisakė jo, kad jis turėjo mirti prieš savaitę ar dar anksčiau, matote, brolis Džordžas Raitas. Aš nuvykau jo aplankyti ir būdamas ten aš meldžiausi ir meldžiausi už jį taip nuoširdžiai, kiek tik žinojau, kaip reikia melstis. Ir tuomet, grįždamas namo, aš galvojau, kas įvyks. Ir po kelių dienų, na, aš—aš turėjau regėjimą praėjusio pirmadienio rytą, ir tai laukia. . .

⁹ Taigi, yra—yra moteris, už kurią aš meldžiausi, buvo vėžys, ir aš pamačiau ją stovinti, ir ji—ji. . . Jie operavo ją, ji tiesiog visa buvo apimta vėžio, jie tiesiog vėl ją užsiuvo. Suprantate? Bet ji gyvens. Aš tai žinau.

¹⁰ Bet dėl brolio Džordžo Raito, aš negavau aiškaus regėjimo. Man išeinant. . . Tas pats regėjimas, man išeinant aš pamačiau jo—jo vietą, jo namą. Ir kairėje namo pusėje, ten, kur ten stovi tie medžiai, gluosnis, tiesiai virš ten aš pamačiau purvo grumstus, maždaug tokio dydžio, kaip mano kumštis, riedančius žemyn. Ir aš išgirdau, kaip Angelas, kuris stovėjo šalia manęs, pasakė kažką apie kapą ir brolių Džordžą.

¹¹ Taigi, tai buvo tas, kad jie kasė kapą broliui Džordžui, ar man atrodo. . . Taigi, dabar prisiminkite, aš nenorėčiau to teigti. . . ir kadangi aš manau, kad čia veikia garso ir vaizdo sistema, tiksliau, įrašymo sistema. Bet taigi, aš noriu tai paaiškinti, kaip ir jiems, manau, tai buvo šis. . .

¹² Ten buvo būrelis žmonių, kurie juokėsi iš jo, kadangi jis tikėjo, jog Dievas išgydys jį po to, kai gydytojas pasakė: „Jis serga. Na, jis negali, suprantate, jo plaučiuose susidarė kraujo krešulys, ir spjauto krauju, ir visa kita“. Jis pasakė: „Kaip tik viena maža dalelytė pateks į jo širdį ar į jo galvą, tai jį paralyžiuos arba nužudys“. Suprantate? Ir jam septyniasdešimt dveji metai, praėjo paskirtą laiką.

¹³ Bet aš manau, tai buvo tas, kad jis iškas duobę kai kuriems iš tų, kurie juokiasi iš jo, kas duobę. Ir taigi aš nežinojau, kad jis yra duobkasys, bet jis yra. Aš, matote, kai aš galvojau, kad jis kasa duobes, tai jis ir daro. Ir tai atrodė, tarsi ten buvo kažkas dėl kapo ir duobės kasimo, ar—ar kažkas panašaus, ir apie brolių Džordžą Raitą.

¹⁴ Dabar jau kokias keturias naktis aš prašau Viešpaties pakartoti man tai dar kartą, jeigu Jis panorės. Tai atėjo apie septintą ar aštuntą valandą ryto. Taigi, aš tikiuosi, kad Jis tai

išaiškins. Bet, aš tikiu visa savo širdimi. . . Taigi, pasirodė, kad aš buvau teisus, kai aš pasakiau, kad jis kas duobę, kai kuriems iš tų, kurie juokiasi iš jo, jei aš tai aiškiai supratau. Bet nesu tuo labai tikras. Tai buvo kažkas apie duobės kasimą ir brolių Džordžą Raitą. Aš manau, kad jis ruošėsi kasti kapą kažkam, kas iš jo juokėsi.

15 Taigi, Dievas yra meilė, ir, o, mes tiesiog mylime Jį visa savo širdimi.

16 Taigi, ši rytą mes nenorime užimti daug laiko, atsakant į šiuos klausimus. Atsakysiu į juos geriausiai, kiek man žinoma. Taigi, draugai, aš galiu padaryti tiek daug klaidų šiuose dalykuose. Aš tik—aš tik esu žmogus, kaip ir visi kiti. Ir brolis Nevilas, ar bet kuris kitas iš šių tarnautojų, ar dar kas nors, gali į juos atsakyti lygiai taip pat, kaip ir aš. Bet aš tai darau su tam tikru tikslu, kad išsiaiškinčiau, kas yra žmonių širdyse.

17 Tuomet, jeigu matau, kad keturi ar penki traukia prie vieno dalyko, tada aš galvoju: „O-oh, štai kas. Kur, aš žinau kur jūs dabar randatės, keli maži klausimėliai bažnyčioje“. Ir dabar, tiesiog pamirškime apie nedidelius klausimus. Ir pagrindinis dalykas virš visko - tai išlaikyti bažnyčią darnoje ir Dievo meilėje, ir judėti toliau, jeigu mes visi galime tikėti, kad Jėzaus Kristaus Kraujas apvalo mus nuo visų nuodėmių ir neteisybės. Jeigu šalia jūsų sėdinti moteris ar šalia sėdintis vyras, jeigu jis netiki, kad Jėzus iš tikrųjų vėl ateis regimu būdu, tiesiog sutikime su- . . . bet kuriuo atveju judėkime pirmyn. Mes nesutinkame su juo Rašte. Bet padarykime, kad bažnyčia judėtų toliau harmonijoje, kadangi čia mes sugausime dar daugiau žmonių. Bet kai bažnyčioje nėra harmonijos, tuomet jūs—jūs kenkiate bažnyčiai, tuomet jūs kenkiate jos tikslui. Jūs. . . tai tiesiog. . . jūs tiesiog negalite to daryti. Bet kai mes galime sutarti dėl vieno dalyko, kad Jėzaus Kristaus Kraujas apvalo mus nuo visų nuodėmių (teisingai) ir nuodėmės nebėra, tuomet mes esame gana arti namų linijos, broli Nevilai. Kai Kraujas, kai mes esame Krau- . . .

18 Aš turiu brolių, mes pagal kraują esame giminės. Bet, tai bent, kaip mes nesutariame; hm, labai nesutariame. Be vis tiek, mes esame broliai.

19 Dabar, aš galvojau apie šią savaitę, ateinančią savaitę, jeigu aš neišvyksiu į užsienį, galbūt. . . Atvažiuos brolis Cauble, ir jis norėjo pradėti Luisvilyje kampaniją, ir jis norėjo išsinuomoti mokomąjį maniežą, kur mes vieną vakarą turėjome išgydymo tarnavimą. Ir Viešpats padarė nuostabių dalykų. Ir taigi. . . Bet tuomet aš sužinojau, kad tie broliai iš Del Rio, Teksaso, broliai Džessup, rengia Luisvilyje tarnavimus, ir jie turi savo geriausius pranešėjus ten, toms kelioms ateinančioms savaitėms. Ir pasakė, kad jis tiesiog nežino, kada jis išvyks. Čarli, manau,

kad tai bus ten ateinančią savaitę, ir aš tikrai nepradėčiau niekur prabudimo, kada vyksta panašios rūšies kompanija.

²⁰ Ir jie taip pat rengia išgydymo kampaniją. Ir taigi, išgydymo kampanija vyks po pietų, šią popietę. Ir taigi, aš nenorėčiau pradėti susirinkimo ir—ir, kai pas juos ten yra susirinkimas, kadangi aš žinau, ką reiškia būti kažkur, ir tai tiesiog. . . O, jūs žinote, kol aš vedu susirinkimą, ir kažkas staiga atsistoja ir pradeda vesti štai tokį pat nediduką susirinkimą. Tai tiesiog neatrodo gerai, tai nesuteikia tam deramos vietos, žinote. Taigi, mes tiesiog palauksime dar truputi, galbūt, Viešpats padės mums. Jis padės, mums, bet kuriuo atveju, ir todėl mes tiesiog tikime, laukiame ir esame ištikimi Dievui.

Dabar pasimelskime:

²¹ Tėve, Danguje, te Tavo palaiminimai apšviečia mus dabar, kai aš atsakinėsiu į šiuos klausimus. O Dieve, tiesiog. . . Čia yra kai kurie, į kuriuos aš dar netgi nepažiūrėjau, ir tik du ar tris, kuriuos aš—aš visai neseniai perskaičiau. Aš meldžiu Tėve, kad Tu padėtum man ir suteiktum mus išminties bei supratimo, kad aš kalbėčiau tik tai, kas yra teisinga. Suteik tai, Tėve. Ir kad aš turėčiau Tavo išmintį ir tegu Šventoji Dvasia nužengia tiesiog dabar ir suteikia reikalingą išmintį. Palaimink mus šiandien, Viešpatie, šios nedidelės bažnyčios grupelę čia.

²² Palaimink mūsų brangų mylimą brolių, brolių Nevilą, čia, Tėve, jis čia darbuojasi kaip ganytojas, čia ganyklos lauke, kuris—kuris stengiasi vesti avis ten, kur žalia žolė ir aukšti dobilai, ar prie vandenų ir tuomet atgal į medžio pavėsį, ir rūpinasi sergančiomis ir stokojančiomis, ir luošomis, ir pavargusiomis, ir stengiasi jas pagydyti ir atvesti jas, kad jos būtų tikros avys. O Tėve, aš meldžiu, kad Tu palaimintum jį. Suteik jam išminties, žinojimo ir supratimo.

²³ Ir padėk dabar mums visiems, Tėve, ir mes atiduosime Tau šlovę. Jėzaus Vardu. Amen.

²⁴ Taigi, kai kuriuos iš jų čia, aš juos paimsiu, aš įdėjau juos tiesiog prie Rašto vietų, kurios jiems—jiems yra skirtos. Ir dabar mes pradėsime nuo kai kurių ir atsakinėsime iki tol, kol mes galėsime—galėsime paimti kiek tik įmanoma. Ir aš tikiu, kad mes galėsime paimti juos visus, ir aš stebėsiu, kad mes išeitume ankščiau.

²⁵ Pirmas dalykas - tiesiog klausimas, tiesiog tiesus klausimas:

8. Aš buvau pakrikštytas kai man buvo trylika metų. Ar turėčiau būti vėl pakrikštytas?

²⁶ Taigi, tai—tai puikus nedidelis klausimas. Na, taigi, drauge, aš visada palieku tai spresti pačiam asmeniui.

²⁷ Atminkite, aš nežinau. . . Yra vienas, kur aš žinau, kas jį parašė, tai štai šis čia, ir tas žmogus pats asmeniškai man jį įteikė. Ir kažkas ten uždavė man klausimą, į kurį aš turėčiau

atsakyti, ir jie niekada neužrašė jo ant popieriaus, ir aš pasakiau: „Jeigu aš turėsiu pakankamai laiko po štai šių čia, aš atsakysiu į jį“.

28 Bet dabar šis čia: „Ar turėčiau . . . Aš buvau . . .“

Aš buvau pakrikštytas trylikos metų. Ar turėčiau būti vėl pakrikštytas?

29 Jeigu visą tą laiką jūs buvote krikščionis, nuo trylikos metų, tikintis Kristuje, aš—aš tiesiog pasilikčiau toks, koks jūs esate. Aš dabar to nedaryčiau, jei nuo to laiko Dievas jus palaimino ir suteikė Šventąją Dvasią.

30 Ir krikštas yra tik forma, tai tiesiog, kad parodyti pasauliui (ar susirinkimui, kuriame jūs—jūs tuo metu esate), kad jūs, liudytojų akivaizdoje įrodote, jog jūs patikėjote, kad Dievas siuntė Savo Sūnų, ir Jis mirė ir vėl prisikėlė trečią dieną, ir jūs buvote palaidotas Jame ir prisikėlėte, kad gyventumėte naują gyvenimą. Ir tie patys žmonės, kurie stebėjo jus, kai buvote pakrikštytas, susitiks su jumis Teisme. Suprantate?

31 Ir tuomet toliau, jei kas nors (nepažįstamasis) paklaus: „Tai buvote jūs?“

32 „Taip, aš buvau pakrikštytas su mano . . . į mano Viešpaties mirtį ir palaidojimą“.

33 Matote, aš manau, kad krikštas . . . O, aš sakau, kad tai būtinausia, nenorėčiau sakyti, kad tai nėra būtina. Bet tai yra būtinausia, kadangi . . . kiekvienas Dievo Įsakymas yra svarbus. Ar taip nemanote? Tai yra būtina, kad mes būtume pakrikštyti. Jėzus pateikia šį teiginį Švento Mato ar Švento Morkaus 16, Jis pasakė: „Eikite į visą pasaulį ir pamokslaukite Evangeliją, kas įtikės ir krikštysis, bus išgelbėtas“. Ir kai Jis kalbėjosi su Nikodemu, Jis pasakė: „Jei kas negims iš vandens ir Dvasios, negalės įeiti į Dievo Karalystę“. Suprantate? Turi būti pakrikštytas. Aš tikiu į panardinimą, krikštijant, Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu ir vėl būti prikeltam naujam gyvenimui, kad vaikščirotume pagal Dievo įsakymus.

34 Bet, jūs sakote: „Broli Bilai, ar jūs kada nors krikštijote ką nors iš naujo, kas buvo pakrikštytas, kai jis buvo jaunas ir tuomet buvo pakrikštytas iš naujo?“ Daugelį kartų.

35 Yra—yra Rašto vieta Apreiškimo 2-ame skyriuje, kalbama bažnyčiai, Jis sako: „Atgailauk ir vėl imkis pirmų darbų“. Ir daugelis iš jų aiškina, kad Raštas sako, kad tai reiškia, jog jums reikia grįžti atgal ir daryti tą patį iš naujo. Na, jeigu jūs atkreipsite dėmesį, brangus drauge krikščioni . . .

36 Taigi, aš tam neprieštarauju, suprantate, kadangi mes turime užpildytą krikšto patalpą. Mes pasirošę bet kuriuo laiku pakrikštyti kiekvieną, kas panorės pasikrikštyti. Bet mes neprieštaraujame. Jeigu jūs norite būti pakrikštytas, jeigu tai kažkas, kas stovi jūsų kelyje ir jūs jaučiate, kad turėtumėte tai

padaryti, eikite ir darykite tai. Teisingai. Eikite ir padarykite tai. Neleiskite, kad kas nors stovėtų jūsų kelyje, padarykite tai, kad pas jus viskas būtų sutvarkyta.

³⁷ Lygiai taip pat, jeigu—jeigu jūs prieš daugelį metų ką nors paėmėte ir jūs jaučiate, kad turėtumėte tai sutvarkyti, eikite ir sutvarkykite tai. Nesvarbu, kas tai yra. Jūs turite viską sutvarkyti. Nes jūs prieisite prie to dalyko ir negalėsite eiti toliau, kol jūs nepašalinosite to, suprantate. Jūs turite patraukti į šoną bet kokį apsunkinimą ir viską, kas taip lengvai jus apninka.

³⁸ Ir jeigu jūs norite vėl pasikrikštyti, pirmyn, taip ir darykite. Aš daugelį esu krikštijęs iš naujo.

³⁹ Bet dabar kalbant apie Rašto vietą, kurią jūs nurodote, tai nebuvo kalbama atskiram asmeniui, tai buvo kalbama bažnyčiai. Suprantate, bažnyčiai, ką ji padarė, prarado savo pirmąją meilę, suprantate, tą tikrą, geriausią, ką jie turėjo pradžioje. Ir Jis pasakė: „Jei neatgailausi ir vėl nesiimsi šių pirmųjų darbų, – grįžti ir pradėti viską iš naujo. Jis kalba bažnyčiai, – Jei neatgailausi ir nesugrįši“, – na, tuomet Jis ruošėsi patraukti žvakidę.

⁴⁰ Bet jeigu jūs norite būti pakrikštytas ir jau buvote pakrikštytas, kai jums buvo trylika, ar kokio bebūtų amžiaus, na, jūs—jūs pasikrikštykite, jei tai trukdo jums.

⁴¹ Bet taigi, kad pasakyčiau, jog pagal Raštą aš galiu jums pasakyti, kad jūs turite pasikrikštyti iš naujo, yra tik vienas Rašto teiginys, kuriuo aš galėčiau—galėčiau pasakyti, kad žmonės buvo pakrikštyti iš naujo. Visoje Biblijoje yra tik viena Rašto vieta, kurioje žmonės buvo pakrikštyti iš naujo, ir tai buvo tie, kuriuos krikštijo Jonas Krikštytojas dar prieš ateinant Šventajai Dvasiai. Paulius, Darbų 19:5 pasakė jiems, kad jie turi būti iš naujo pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu, tam, kad gautų Šventąją Dvasią. Suprantate?

⁴² Taigi—taigi, jums nebūtina būti pakrikštytam, kad gautumėte Šventąją Dvasią, nes jūs galite gauti Šventąją Dvasią, kai jūsų širdis yra teisingame stovyje. Suprantate? Nes Darbų 2, Petras pateikia formulę—formulę: „Atgailaukite, ir pasikrikštykite Jėzaus Kristaus Vardu, ir jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną“. Bet tuomet, Darbų 10:49, Dievas apsigrėžė ir suteikė pagonims Šventosios Dvasios krikštą dar prieš tai, kai jie buvo pakrikštyti. Jūs suprantate? Taigi, matote, tai priklauso nuo jūsų širdies stovio.

⁴³ Tada Petras tarė: „Ar kas gali uždrausti pasikrikštyti jiems vandeniui, matant, kad šitie gavo Šventąją Dvasią, kaip ir mes pradžioje?“ Jūs suprantate? Taigi, tada jis—jis paragino juos, kad jie turi būti pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu.

⁴⁴ Tada Paulius, Darbų 19-ame skyriuje, pasakė. . . Paulius, eidamas per Efezo aukštutines apylinkes, jis surado kai kuriuos

mokinius ir paklausė jų: „Ar jūs gavote Šventąją dvasią, nuo to laiko, kai įtikėjote?“

⁴⁵ Jie atsakė: „Mes nežinome, ar . . . nežinome, ar yra kokia nors Šventoji Dvasia“.

Jis paklausė: „Į ką jūs buvote pakrikštyti?“

Jie buvo. Jie atsakė: „Mes buvome pakrikštyti Jono krikštu“.

⁴⁶ Jis tarė: „Jonas krikštijo atgailai, sakydamas, kad: ‚Kad tikėtumėte į Tą, kuris ateina‘, būtent į Viešpatį Jėzų Kristų“. Ir kai jie tai išgirdo, jie vėl buvo pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu. Suprantate? Taigi, tada tai . . .

⁴⁷ Taigi, dėl to, tai . . . Bet tiesiog sakant, kad jūs buvote pakrikštytas krikščionišku krikštu trylikos metų, ir jūs visą laiką gyvenote krikščionišką gyvenimą, arba, jeigu jūs kelis kartus atkritote . . .

⁴⁸ Aš nežinau, ką jie turi . . . apie atkritimą, aš pagalvoju: „Norėčiau, kad kas nors ateitų . . . būtų manęs to paklausęs“. Bet dėl atkritimo, atminkite, kad jūs atkrintate kiekvieną dieną, jūs niekaip negalėsite to išvengti. Gerai. Bet jūs atkritote prieš žmones bažny- . . . bet ne prieš Dievą. Suprantate? Jūs atkritote prieš Kristų, bet ne prieš Dievą, kadangi, jeigu taip būtų, kai jūs nusidedate - jūsų nebėra. Bet, jūs nuolat krentate. Paulius turėjo mirti kiekvieną dieną. Ar ne taip? Jis turėjo mirti kiekvieną dieną, atgailauti kiekvieną dieną, ir tiesiog atgailauti nuolatos, visą laiką. Suprantate? Ir jeigu Pauliui teko tai daryti, tuomet ir aš taip pat. O jūs? Teisingai. Taigi, mes . . .

⁴⁹ Bet taigi, jeigu—jeigu jūs buvote, jeigu jūs buvote atpirktas ir jaučiate, kad Jėzaus Kristaus Kraujas apvalė jus nuo nuodėmės, tuomet aš—aš . . . ir jūs gyvenote krikščionišką gyvenimą, aš—aš nemanyčiau, kad tai yra būtina. Bet jeigu jūs norite, gerai, tai puiku, mes mielai tai padarysime.

⁵⁰ Dabar, čia yra nedidelis raštelis, kurį man ten perdavė vienas žmogus:

9. Kokioje pozicijoje bus bažnyčia, kai Evangelija sugriš pas žydus?

⁵¹ Taigi, asmuo, kuris tai parašė, rėmėsi čia į Luko . . . Jis—jis pasakė man, mūsų brolis, pasakė, kad jis rėmėsi į tą vietą, kur Joje pasakyta: „Pagonys tryps Jeruzalės sienas, kol baigsis pagonių laikas“. Tai Luko 21:24. Taigi, klausykitės atidžiai ir galbūt suprasite tai. Puikus klausimas! Nuostabus!

Ir kai pamatysite Jeruzalę apsuptą kariuomenių, tada žinokite, jog prisiartino jos sunaikinimas.

⁵² Taigi, pažvelkime į tai iš arčiau. „Sunaikinimas arti, kai jūs pamatysite apsuptą kariuomenės“. Taigi, tame buvo daug nesusipratimų, pas žmones . . . Bet žiūrėkite į tai istoriniu požiūriu, su Biblija.

53 Taigi, Adventistų broliai, Septintosios dienos Advento broliai, jie tiki, kad—kad Jeruzalė vėl bus apsupta kariuomenės. Na, taigi, tai gali būti tiesa, kadangi daugelį kartų Raštas turi sudėtinę prasmę.

54 Ir kiek iš jūsų žino, kad Rašte kiekviena pranašystė turi sudėtinę prasmę? Tikrai taip! Taip, pone. Ji pasako tai ir turi omenyje tai, tiesiog tiksliai *tam* laikui, ir tiesiog apsisuka ir vėl tai pasikartoja kažkur štai *čia*. Suprantate? Kaip. . . Ir aš pateiksiu vieną iš tokių vietų, jeigu galėsiu ją greitai prisiminti. O, taip, štai viena Luko. . . Mato 2, pasakyta: „Ir Jėzus buvo pašauktas iš Egipto, kad išsipildytų tai, kas buvo pasakyta per pranašą, sakant: „Savo. . . Aš pašaukiau Savo sūnų iš Egipto“.

55 Dabar, ši pranašystė, kurią pranašas išsakė, buvo tiksliai skirta *Izraeliui* (kuris buvo Dievo sūnus), kurį Jis pašaukė iš Egipto. Teisingai, Pradžios, Išėjimo Knygose. Bet tai—tai buvo nurodyta į—į tai, bet pasikartojo vėl. „Iš Tavo. . .“ Izraelis buvo Dievo sūnus. Jūs tai žinote. Jis pasakė faraonui, tarė: „Tu. . .“ Pasakė, kad „Tu—tu. . .“ ką jis padarė Jo sūnui, kad Jis atims gyvybę. . . Jis nepaleido Jo sūnaus, taigi faraonas. . . Dievas paėmė faraono sūnų iš. . . ir. . . ar mirties angelas tą naktį. Taigi tai yra sudėtinė reikšmė.

56 Ir taigi, dabar, kaip Jeruzalė, apsupta kariuomenės, bet, tiesiogine, istorine prasme, tai buvo maždaug 96 m. *po Kristaus*, kai Titas apgulė Jeruzalę. Bet dabar atidžiai pažiūrėkite, jūs galėsite pamatyti skirtumą, Aš manau, kad Jeruzalė vėl bus apsupta kariuomenių paskutiniu laiku. Bet aš tikiu, kad *čia* lyginama su tuo, kai Titas ją apgulė, kai ji buvo sunaikinta.

57 Taigi, „Sunaikinimas“, kalbant. . . buvo tada, kai Danielius, pranašas. . . „esančią Šventoje vietoje“. Atkreipkite dėmesį, jis pasakė: „Kai pamatysite sunaikinimo bjaurastį, esančią Šventoje vietoje“. Suprantate, „bjaurastis“, *bjaurastis* yra „nešvarumas“. „Tai, kas sunaikinama“, *sunikoti*, tai yra „sunaikinti“, tai yra „sugriauti“. „Kai jūs pamatysite sunaikinimo bjaurastį, esančią Šventoje vietoje“, pagal Raštą išsipildė, kai Titas apgulė Jeruzalę, paėmė. . .

58 Šio skyriaus pradžioje, kur jie klausė Jo: „Kada bus laiko pabaiga? Ir kokie bus Kristaus. . . atėjimo ženklai?“ Ir jie papasakojo Jam apie šventyklą, kokia ji buvo, kaip gražiai ji buvo išpuošta dideliais akmenimis ir visa kita.

59 Jis atsakė: „Ateis laikas, kai *čia* neliks akmenis ant akmenis, kad tai bus nugriauta“. Jis pradėjo jiems pateikti ženklus ir stebuklus. Tuomet, Jėzus kalba dabar, atsuka dabar į Danielių, kad išpildytų, kadangi visos pranašystės turi atitikti viena kitą. Visas Raštas - niekur nėra sulaužytas.

60 Jėzus pasakė: „Raštas negali būti sulaužytas“. Amen. Ir. . . Ar aš keliauju į Dangų? Žinoma, aš keliauju! Raštas negali būti sulaužytas. Jums, kurie netikite ženklais, nepaprastais dalykais

ir stebuklais, kaip jūs galite išsisukti nuo šios Rašto vietos? Raštas negali būti sulaužytas, ne daugiau kaip Kristus (čia, viršuje), negali būti panaikintas. Tiesiog kaip ir Jo didingas kūnas viršuje, ir kiekvienas Jo kūno judesys atspindi judesį čia, žemėje, taip turi būti. Tuomet, jeigu Kristus...jeigu jūsų... Dieviškas išgydymas, Dievo jėga yra paimta iš tiesioginės bažnyčios, ar dvasinės bažnyčios čia, žemėje, tuomet tai buvo paimta ir iš Kristaus. Jis daugiau ne... .

⁶¹ Bet, o, koks čia tikrojo Vynmedžio paveikslas, ir mes esame to Vynmedžio šakelės. Suprantate? Tiesiog kaip juda Vynmedis, taip juda ir šakelės. Ar taip? Tai kaip yra nuostabesnis Jo didingas kūnas, o, Jo didingos kraujuojančios rankos ir riedančios ašaros, ir Jo kraujuojantys šonai, ir Jo išraižyta dryžiais nugara, kabo virš žemės, štai *taip* tarp Dievo (Tėvo) ir šios žemės mirtingųjų, maldaujantis ir mylintis juos, kaip tik Jo kūnas pradeda judėti ir igauna jėgą, tai yra perduodama Bažnyčiai.

⁶² Lygiai taip, kaip Jis pasakė: „Aš pajudinsiu savo rankas štai taip“, ir Jo tikrasis kūnas juda. „Eikite čia ir pamokslaukite Evangeliją“, jūs pamatysite, kad Bažnyčia tuoj pat pajuda. Nes, mano šešėlis turi judėti kartu su mano ranka. Amen. Ar ne taip? Amen. O, tai bent, kai aš pagalvoju apie tai! Štai, Jo Kūnas juda, „Eikite į visą pasaulį, demonstruodami Jėgą“. Nesvarbu, ar mes vadovaujamės savo teologija, mokymais ir panašiais dalykais, mes patiriame nesėkmę. Bet dabar, Dievo ranka juda, pasirodo ženklai ir stebuklai. Na, tai bent!

⁶³ Jėzus pasakė, ten, kai Jis išvarinėjo demonus... Nepasitraukiant nuo šio klausimo, dabar, tik minutėlei. Bet Jėzus pasakė, kai išvarinėjo demonus, Jis pasakė: „Per ką jūsų sūnūs juos išvarinėja? Jeigu Aš Dievo pirštu išvarinėju demonus, per ką jūsų sūnūs juos išvarinėja? Jeigu jūs turite geresnę strategiją, parodykite mums“. Suprantate? „Jeigu Aš Dievo pirštu...“ Amen. Tik pagalvokite, Dievo „pirštas“. Dievas virš Kristaus; Kristus virš Bažnyčios. Yra Dievas, Tėvas, pasako tam *tam tikrą* dalyką; tuomet Dievas, Sūnus, pajudina Savo ranką, ir šešėlis seka paskui ją. „Jeigu Aš Dievo pirštu išvarau demonus, kuo jūsų sūnūs juos išvaro?“

⁶⁴ Pažvelkite, aš noriu, kad jūs atkreiptumėte dėmesį. O, nesvarbu, kokią sunkią ligą ar kokį sunkų susirgimą šėtonas gali uždėti ant jūsų, tereikia Jo piršto, kad pajudintų tai. O, tai bent! Tai bent! Pažvelkite į tuos didžiulius stiprius pečius ir rankas, ir raumenis. Tik Savo pirštu pašalina bet kokią ligą ir išvaro demonus. Ir koks menkas yra šėtonas! Jis tik pajudins Savo pirštą ir išvargs jį iš ten. „Jeigu Aš Dievo pirštu...“

⁶⁵ Taigi, leiskite man parodyti jums Dievo meilę. Bet kai avelė pasiklydo, Jis nepanaudojo Savo piršto, Jis užsidėjo ją ant Savo pečių, ir Jis paėmė avelę ant pečių, visa Savo Esybe, rankomis.

Stipriausia, pati galingiausia žmogaus kūno dalis - jo pečiai ir nugara. Jūs tai žinote. Nes visi Jo rankų raumenys, ir raumenys juda, ir Jis paima avelę; užsideda ją ant Savo pečių, ir štai Jis eina, ne Savo pirštu, kad išvaryti tą velniūkštį, bet štai Jis eina su Savo . . . visi Jo kojų raumenys, visi Jo rankų raumenys, eina per tyrlaukius, nešdamas ant Savo pečių šią pasiklydusią avelę. O, tai bent! „Jeigu Aš Dievo pirštu išvarau demonus, kuo jūs su sūnūs juos išvaro?“ O, aleliuja! Tai bent!

⁶⁶ Gerai, grįžkime prie temos:

Bet kai jūs . . . pamatysite Jeruzalę apsupą kariuomenių, . . .

Tada, tie, kurie yra Judėjoje, tebėga į kalnus; ir tie, kurie yra jo viduryje, teišėina lauk; ir tegul . . . tie, kurie yra laukuose . . . tenegrižta.

Nes tai bus keršto dienos, kad išsipildytų visa, kas parašyta.

Bet vargas nėsčioms ir žindančioms tomis dienomis! nes šalyje bus didelis sielvartas ir rūstybė šitai tautai.

Jie kris nuo kalavijo ašmenų ir bus vedami į nelaisvę į visas tautas: . . .

⁶⁷ Atkreipkite dėmesį, kaip gražiai čia Raštas konkrečiai tai įvardija. Pirmas dalykas: „Nuo kalavijo ašmenų“. Šis paskutinis bus nuo atominės bombos. Suprantate? Bet tai - nuo kalavijo ašmenų, ir žydai turėjo būti išvesti į nelaisvę į visas tautas. Taip daugiau jau niekada nebeprisikartos, laiko pabaigoje jie susirinks Palestinoje. Suprantate? Tai buvo susiję su praėjusiomis dienomis. Ir tai tiksliai, pagal istoriją įvyko būtent taip.

⁶⁸ Jie buvo išvesti į visas tautas. Šiandien, kiekvienoje tautoje po Dangumi, jūs rasite žydų. O, kiekvienoje tautoje! Nuvažiuokite į Kiniją - rasite žydų. Nuvažiuokite į Rusiją - rasite žydų. Nuvykite į mažas salas, jūs rasite žydų. Išsibarstę tarp visų tautų! Kas tai? Dievo pranašystė. Dievas tai numatė. Ir tie žydai yra kelrodžiai, broli. Kai jūs matote juos . . .

⁶⁹ Aš žinau, jie yra apakinti ir patraukti, ir apgauti, ir visa kita, bet jie buvo apgauti Dievo, kad jūs ir aš turėtume regėjimą. Teisingai. Bet aš pasakysiu tai pranašystės dvasioje, pagal Bibliją, kad, žydų grįžimo namo valanda priartėjo. Taip, pone. Jis užkietino Hitlerio širdį, išvarė juos iš Vokietijos; užkietino Musolinio širdį, išvarė juos iš Rusijos. Jis varo juos iš visur, kaip Jis padarė tomis dienomis, kai Jis išvedė juos. Ir tada, kai jie išėjo į tyrlaukius ir buvo pasiruošę pereiti, kas įvyko? Dievas aplankė kraštą su didžiulėmis nelaimėmis ir visu kitu. Ką Jis vėl pakartos su Savo dviem tarnais, dviem alyvmedžiais iš Ezechielio ir taip pat iš Apreiškimo 11. Jis pakartos tuos ženklus ir stebuklus.

70 Pažvelkite į tuos du liudytojus, Apreiškimo 11: „Aš duosiu galią savo dviem liudytojams, ir jie užrakins dangų jų pranašavimo dienomis, ar siųs negandas ant žemės, kaip jie norės“. Štai taip, du liudytojai paskutinėmis dienomis.

71 Aš žinau, kad šiuolaikinis mokymas yra toks: „Tai Senasis ir Naujasis Testamentas“. Tai klaidinga! Tai klaidinga!

72 Tai ne du liudytojai, tai tikrai Mozės ir Elijo sugrįžimas. Ir jūs atkreipkite dėmesį ten, nei vienas iš jų. . . Mozė, jis mirė, bet kur jis išėjo? Jis turėjo vėl prisikelti. Ir Elijas buvo perkeltas netgi be mirties. Jam teks mirti, nes kiekvienam mirtingajam tenka mirti, taigi jis turės vėl sugrįžti. Ir štai tie du liudytojai.

73 Dabar žiūrėkite:

Ir jie bus trypiami. . . Ir jie kris nuo kalavijo ašmenų. . . (24-a eilutė). . . nuo kalavijo, ir visi bus vedami į nelaisvę į visas tautas: ir Jeruzalė bus pagonių trypiama, kol. . . (Amen!) . . . kol išsipildys pagonių laikas.

74 Argi ne pribloškia, žinant, kad mes turime ribotą laiką? Dievas taip pasakė! Prie karaliaus Nebukadnecaro buvo įvestas pagonių laikotarpis. O, kaip nuostabu! Kiek daug laiko galėčiau tam skirti, tiesiog kelias minutes! Bet atkreipkite dėmesį, kiekvienas pageidauja savo klausimo. Bet kol mes ties šiuo klausimu, pagalvokime apie jį, nes tai dabar labai svarbu, būtent *dabar*.

75 Pažvelkite! Dievas vedė žydų tautą. Jie niekada nebuvo valstybė, jie buvo tik tauta. Ir jie niekada nebuvo organizuota bažnyčia, jie buvo tik iššaukta bažnyčia. Tarp žydų niekada nebuvo organizacijos, jie visada buvo vedami Dievo.

76 Tada, kai politiškai, visos tautos požiūriu, jie norėjo tapti. . . turėti karalių. Ir Dievas davė jiems karalių, bet tai niekada nepasiteisino. Dievas yra jų Karalius. Dievas yra mūsų Karalius, teisingai, ir Dievas yra Bažnyčios Karalius.

77 Taigi, atkreipkite dėmesį, tuomet, kai jie buvo paimti į nelaisvę ir išvesti į Babiloną, kadangi jie pabandė pamėgdžioti šio pasaulio tautas. Koks puikus paveikslas bažnyčios šiandien, bandančios tenai pamėgdžioti pasaulį, ir yra pagauta, užvaldyta jų—jų gyvenimo. Bažnyčia gyvena lygiai taip pat, kaip ir pasaulis, elgiasi tiesiog lygiai kaip pasaulis ir visa kita, ir teigia esanti Bažnyčia. Jūs negalite to daryti. Ne, pone. Pats jūsų gyvenimas įrodo, kas jūs esate.

78 Tai, kas jūs esate. . . Kaip aš jau minėjau pradžioje, tai, kas jūs esate kažkur kitur - tai jūs ir atspindite čia. Tai, kas jūs esate, koks jūsų dangiškas ar žemiškas kūnas yra ten, koks jūsų dangiškas kūnas yra kažkur kitur - tai, ką jūs atspindite čia. Tai, kas jūs esate dvasinėje sferoje, toks jūs esate ir čia. Jeigu dvasinėje sferoje jūs vis dar esate vulgariai mąstantis ir taip

toliau, tai ir čia jūs esate vulgariai maštantis. Jeigu pas jus vis dar yra pykčio, pavydo ir ginčų, pas jus tai dvasinėje sferoje, tada tai atsispindi ir čia. Bet jeigu visa jūsų vidinė esybė tapo išvalyta ir išpirkta, tai parodo, kad jūs turite kūną ten (laukiantį), kuris buvo išvalytas ir išpirktas, ir tai atsispinti čia jūsų kūne. Argi jūs nematote? Suprantate, štai taip. „Jei ši žemiškoji palapinė suirs, tai mūsų jau laukia kita“. Suprantate?

⁷⁹ Dabar, šiuo laiku, paskutiniu laiku, kaip šis kūniškas sulyginimas, krikščionybės pamėgdžiojimai, visa susilies į vieną didžiulį Babiloną, lygiai kaip tai įvyko tada. Ir jie buvo išvesti į Babiloną. Teisingai? Ir Biblijoje pasakyta „Viespaties Angelas pašaukė ir pasakė: „Išeikite iš Babilono, Mano žmonės!““

⁸⁰ Sumaištis! Tai: „Aš esu baptistas. Aš esu metodistas. Aš esu presbiterionas“, visa tai tik sumaištis. Tame iš viso nėra jokio išgelbėjimo.

⁸¹ Taigi, nesakykite, kad aš sakau, jog baptistai neturi išgelbėjimo, metodistai neturi išgelbėjimo. Aš apie tai nekalbu. Aš kalbu apie bažnyčią ir jos politinę jėgą, tai politika. Ir politiškai kalbant tai, kad esate metodistas, baptistas, presbiterionas ar katalikas, neturi nieko bendra su Tuo. Dievas to net nepripažįsta, ir šiandien tai yra Babilone. Ir Dievas iš jų visų iššaukia Bažnyčią, ištraukdamas tyros širdies žmones, sukurdamas Savo Bažnyčią. Kaip nuostabu!

⁸² Ir atkreipkite dėmesį, aš čia galėčiau išsakyti kai ką, kas šokiruotų, bet jeigu—jeigu tai... Paklauskite dabar. Žiūrėkite, kaip Babilonas... Kas vyko... Babilone, kai prieš tikruosius garbintojus buvo panaudota jėga. Prisiminate, tik maža saujelė, Sadrachas, Mešachas ir Abednegas ir Danielius, iš—iš tikrų garbintojų, kurie pateko į nelaisvę, kai Dievas pašaukė juos iš tikrųjų parodyti, kas jie yra. Jie buvo verčiami garbinti stabą. Ar ne taip? Stabmeldystė! Jie buvo verčiami garbinti stabą ir jie turėjo nusilenkti stabui. Ir jeigu jie šito nedarydavo - jie būdavo persekiojami.

⁸³ O, kokį paveikslą jūs galėtumėte paimti iš Danieliaus ir Apreiškimo, susieti tai tarpusavyje ir parodyti Rašte, kad Bažnyčia patirs tokį pat persekiojimą prieš tai, kai Ji bus pašaukta. Tokiu būdu buvo įvesta pagonių Bažnyčia, tokiu būdu pagonių Bažnyčia bus ir išvesta. Kaip ji atėjo, taip ji ir išeis.

⁸⁴ Ir pažiūrėkite, kai jis pamatė tą atvaizdą. Ir taigi, atminkite, atvaizdas... Taigi, tai mūsų namai dabar. Pažvelkite, aš tikiu, kad atvaizdas, kurį padarė karalius Nebukadnecaras, buvo Danieliaus, švento vyro. Jeigu jūs atkreipsite dėmesį, karalius Nebukadnecaras jau buvo pavadinęs Danielių, vadino jį „Beltešacaru“ (o tai buvo jo stabas), ir jis padarė—padarė atvaizdą, ir niekas po Danieliaus nebuvo įmestas į šią liūtų duobę, ir taip toliau, ir jis pasakė: „Niekas neturi tarnauti jokiems kitiems dievams, išskyrus Danieliaus Dievui“. Tai,

tikriausiai, buvo švento vyro atvaizdas, didžiulė statula, ir kiekvienas turėjo nusilenkti jai.

⁸⁵ Bet Bažnyčia, Šadrachas, Mešachas ir Abednegas... Danielius buvo vadovas, kaip Kristus yra Bažnyčios Vadovas.

⁸⁶ Ir jie turėjo lenktis tam atvaizdui ir garbinti atvaizdą. Atkreipkite dėmesį! Ir jūs pastebite, kad tais laikais Danielius tylėjo. Amen! O, ir aš tikiuosi, kad jūs supratote tai. Danielius tylėjo. Leisdamas jiems...jie turėjo patys padaryti savo pasirinkimą.

⁸⁷ Tą dieną...baigiantis pagonių laikotarpiui, bus atvaizdas, ir visi turės nusilenkti prieš tą atvaizdą ir pagarbinti. Koku šventu jis bebūtų, jūs nesilenkite atvaizdui (stabmeldystė).

⁸⁸ Dabar, atkreipkite dėmesį. O, tai bent! Pačioje pabaigoje vėl įeina Danielius. Kaip nuostabu! Tą vakarą prieš didžią sugulovių puotą ir taip toliau, ten pasirodė Ranka, rašanti ant sienos: „MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN“, per visą sieną. Ir niekas negalėjo pateikti išaiškinimo, tai buvo parašyta nežinoma kalba. Niekas negalėjo To išaiškinti.

⁸⁹ Jie nuėjo ir surinko geriausius savo mokslininkus. Jie pasakė: „Mes nežinome“.

⁹⁰ Jie nuėjo ir surinko visus savo aiškiaregius ir astrologus. „Mes nežinome. Mes nieko apie Tai nežinome. Mes niekada gyvenime nematėme ir negirdėjome tokios kalbos“.

⁹¹ Bet buvo žmogus! Dievas turėjo savo žmogų, ten buvo Danielius. Pasakė: „Eikite ir atveskite jį, - pasakė, - nes Dievo Dvasia gyvena jame“.

⁹² Taigi Danielius atėjo, pradėjo skaityti ir išaiškino tą kalbą ant sienos, ir jis davė...Koks buvo išaiškinimas? Ne: „O, palaimintasis, karaliau, gyvenk per amžius“. Bet griežtai, tvirtai, visiškai atmesdamas jį, pasakė: „Tu esi pasvertas svarstyklėmis ir rastas per lengvas“.

⁹³ Pažvelkite, tai tas pats būdas. Kaip tas Antgamtiškumas davė pradžią pagonių karalystei, taip Antgamtiškumas paima tai nuo pagonių. Karalystė buvo įvesta Antgamtiškumu, ji ir išeina Antgamtiškumu. Jeruzalės sienos bus trypiamos, bus...tai bus...„Pagonys užvaldys ją, kol baigsis pagonių laikotarpis“. Tada Dievas atsigręžia į žydus. Amen! O, tai bent!

⁹⁴ O, draugai, norėčiau, kad mes galėtume tai gerai įsisąmoninti. O jūs? Skirti maždaug savaitę šiai temai, suprantate, taigi mes galėtume ją nuodugnai iširti per visą Raštą.

⁹⁵ Tai, žiūrėkite, klausykite—klausykite atidžiai dabar, ką Jis pasakė. „Jeruzalė bus trypiama pagonių, kol baigsis pagonių laikas.“ Tito antpuolis, tada įžengė ir užėmė Jeruzalę. Jis pasakė: „Dabar—dabar, jūs girdėjote apie sunaikinimo bjaurastį?“

- Taip.

- Na, tai kada įeis pagonys.

- Taip, mes suprantame tai.

„Taigi, pagonys dabar turėjo savo valdymą.

- Žinoma.

⁹⁶ - Tuomet Jeruzalę valdė pagonys? Taip, pone! Romėnai. Jie vis dar turėjo valdžią Jeruzalėje. Ir tai davė pradžią tai naikinančiai bjaurasčiai, apie ką kalbėjo Danielius.

⁹⁷ Taigi Jis pasakė: „Tas laikas jau arti, nes jie sugriaus šią šventyklą ir pastatys Omaro Mečetę, stovės toje pačioje vietoje čia, musulmonai, pagonys. Ir ji stovės ten“.

⁹⁸ *Pagonis* reiškia „netikintis“. Tai dabar nebuvo Bažnyčia. Tai buvo pagonys, suprantate, netikintys. Taigi, ir tai stovės tol, kol baigsis pagonių laikotarpis. Tuomet, kada pagonių laikotarpis pasibaigs, didysis Kunigaikštis stos už tautą (Kuris yra Kristus) laiko pabaigoje.

⁹⁹ „Jis priėjo prie Jo, - Danieliaus, - Kurio plaukai buvo balti kaip vilna, - kaip mes matėme Jį Apreiškimo 1, - prie laikų Senolio. Ir teismas atsėdo ir Knygos buvo atverstos. Knygos (daugiskaita) buvo atverstos, ir kiekvienas žmogus buvo teisiamas iš Knygų, iš to, kas jose buvo parašyta“. Pažvelkite, Knygos buvo atverstos, „Jis matė Jį ateinantį, ir dešimt tūkstančių kartų po dešimt tūkstančių patarnavo Jam“. Šventieji ateina su Juo. Ar taip, Danieliaus Knygoje? „Ir buvo atverstos Knygos, - tai jūsų gyvenimo Knyga, - ir kiekvienas žmogus—ir kiekvienas žmogus, nusidėjęs, buvo taip teisiamas. Ir kita Knyga buvo atversta, - kuri buvo Gyvenimo Knyga, - ir kiekvienas žmogus buvo teisiamas“.

¹⁰⁰ Taigi, atkreipkite dėmesį, visada prisiminkite, turėkite tai *trijuose*. Jei to nedarysite, jūs tikrai susipainiosite. Žemėje gimė trijų rūšių žmonės; pradžioje buvo trys rūšys; pabaigoje bus trys rūšys. Kas . . .

¹⁰¹ Jėzus sugrįžo su dešimt tūkstančių kartų dešimčia tūkstančių, tarnaujančių Jam. Jūs prisimenate, jis kalbėjo: „Argi jums ne mažo žiūnis . . . ar neįprastas dalykas savo reikalus ir rūpesčius perduoti spręsti įstatymui, ar nežinote, kad Šventieji teis pasaulį?“ Šventieji teisia žemę! Aleliuja! Aš galvoju apie tai, tai bent! Matant Jį ateinantį, ten, su Krauju nuplautaisiais, po Tūkstantmečio, po atpirkimo, ir atpirktuosius iš visų amžių, stovinčius Jo Akivaizdoje. Krauju nuplauta Nuotaka!

¹⁰² Ne tik tie, kurie yra geri žmonės, jie tikrai praleis pirmąjį prisikėlimą. Biblijoje pasakyta: „Bet likę mirusieji neatgijo iki pasibaigs tūkstantis metų“. Ar ne taip? Tai tie, kurių vardai buvo įrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje, bet jie atsisakė Šventosios Dvasios Krikšto.

103 Tik Išrinktieji išeina tuo metu. Tik Išrinktieji įžengia į— į—į Tūkstantmetį. O, tuomet, broli, kokiais žmonėmis mes turime būti? Aš noriu gyventi Tūkstantmetyje! Tad atmeskime į šoną visoki apsunkinimą ir nuodėmę, kurie taip lengvai mus apninka. Jeigu žmogus pasako ką nors netinkamo ar *taip* pasielgia, melskitės už jį ir eikite toliau. Tegul jūsų vienintelis pasirinkimas būna nukreiptas į Dievą. Jei niekam nepavyks to padaryti, jūs tai padarykite! Nes bus Išrinktieji, kurie gyvens Tūkstantmečio Laikotarpyje ir įeis ir išeis kartu su Kristumi tūkstantį metų, o paskui su Juo įžengs į Šlovę ir vėl sugrįš. Kai įvyks nedorelių prisikėlimas, tuomet Tūkstantmetis... Pasibaigus Tūkstantmečiui, tuomet Kristus pakils su Bažnyčia ir tūkstančio metų pabaigoje Jis sugrįš su Bažnyčia.

104 Kristus ateina tris kartus. Pirmą kartą Jis atėjo *atpirkti* Savo Bažnyčios. Ar ne taip? Antrą kartą Jis ateina *paimti* savo Bažnyčios. Trečią kartą Jis ateina *su* Savo Bažnyčia. Suprantate? Jis ateina *atpirkti* Jos; Jis ateina *paimti* Jos ir nusivesti, prasidėjus sielvartui ir taip toliau; vėl grįžta *Tūkstantmečiui*, gyvena per visą Tūkstantmetį.

105 Ir tuomet didis Karalius ir Karalienė ateina Teismui. Prasideda Baltojo Šosto Teismas ir atverčiamos Knygos. Ir ten stovi atpirkta, Šventojoje Dvasioje gimusi Gyvojo Dievo Bažnyčia, stovinti ten Savo grožyje, kad teistų. „Knygos buvo atverstos, paskelbtas teismas ir kiekvienas žmogus buvo taip teisiamas“, tai buvo nusidėjėlis. „Ir dar viena Knyga buvo atversta“, ne Šventosios Dvasios Nuotakai, jai niekada to neteks, nes Ji yra Paėmime.

106 Jeigu jūs ši rytą esate pripildyti Šventosios Dvasios ir Dievo jėga juda kiekvienoje jūsų kūno ląstelėje, kokia nauda jums būtų stovėti Teisme? Jūs jau buvote nuteistas, jau buvote priimtas ir pripildytas, ir jau—jau esate perkeltas į Dangiškas vietas su Jėzumi Kristumi. Ne jūs *būsitate*, jūs esate dabar, tiesiog dabar perkeltas!

107 „Tuos, kuriuos Jis pašaukė, Jis išteisino; tuos, kuriuos Jis išteisino, Jis pašlovino“. Ir ši rytą kiekvienas išpirktas žmogus pasaulyje, esantis po Jėzaus Kristaus Krauju, pripildytas Šventąja Dvasia, *turi* Amžiną Gyvenimą ir negali pražūti, ir jau yra Dangiškose Vietose su Kristumi Jėzumi ir niekada neateis į pasmerkimą. Jau atpirktas! Argi tai nėra nuostabu? Suprantate? Jau atpirktas, dabar sėdi Dangiškose vietose su Kristumi ir paš- . . . jau pašlovintas, jau pašlovintas!

108 Jūs sakote: „Broli Bili, argi taip sako Raštas?“

109 Jėzus taip pasakė, ar Raštas taip sako, ar rašytojai. Paulius, jis pasakė: „Tuos, kuriuos Jis išteisino, Jis jau pašlovino. Tuos, kuriuos Jis iš anksto numatė, Jis iš anksto paskyrė; tuos, kuriuos Jis iš anksto paskyrė, Jis išteisino; tuos, kuriuos Jis išteisino, Jis jau pašlovino“. Kas tai yra? O, tai bent! (Atsiprašau.) Jau

pašlovino! Tada, jeigu mes esame pripildyti Šventosios Dvasios, visos mūsų kūno skaidulos ir esybė jau išsaugoti Dieve, jau laukia pašlovintas kūnas, į kurį turite eiti, iš karto, kai bus baigta su šituo. Tuos, kuriuos Jis išteisino, Jis jau pašlovino!

¹¹⁰ Tai, apie ką aš kalbėjau prieš kurį laiką - negatyvas ir pozityvas. Norėčiau būti pakankamai išsilavinęs, kad galėčiau tai išdėstyti ir pateikti jums protingai ir aiškiai, bet aš tiesiog negaliu to rasti. Aš žinau, apie ką aš kalbu, bet negaliu tai pateikti jums taip, kaip norėtusi.

¹¹¹ [Tuščia vieta juostoje—Red.]... Raudonoji jūra ir visi tie dalykai, kuriuos jie pateikia. Medžiagos yra ten, žydai, tikrai turtingi, tuomet tas pats dalykas vėl užters jų stovyklą. Taip! Jie ateis tiesiai ten, pasaulio miestai. Rusija ateis ten, sakys: „Mes tiesiog privalome tai turėti. Tas uranas ir visa kita ten, mes turime eiti ir paimti tai“. Ir kai jie nueis, tuomet bus Armagedono mūšis. Tai bus kai Dievas stos, kaip Jis tai padarė slėnyje už Izraelio vaikus, ir vėl kovos. Bet tai įvyks tik tuomet, kai baigsis pagonių laikotarpis. Ir kada tas laikas baigsis, su jais bus užbaigta.

¹¹² [Tuščia vieta juostoje—Red.] Dabar, mano kuklia nuomone, brangus asmuo, kuris uždavė štai šį klausimą, mano kukli nuomonė apie tai:

10. Kas buvo tie milžinai tomis dienomis?

¹¹³ Taigi, Juozapas ten... Žinoma, aš žinau, mūsų bažnyčia, jūs tiesiog kaip ir aš. Aš—aš esu nemokša su septinių klasių išsilavinimu ir man—man nerūpi išsilavinimas ir kiti dalykai. Aš manau, kad tai didžiausia kliūtis, kurią Evangelija kada nors turėjo. Bet vis dėlto, tiesiog kartais, aš paimu vieną ar dvi knygas. Taigi, aš turiu reikalą su panašiais į mane žmonėmis, mes visi viename ir tame lygyje, mes tiesiog paprasti žmonės. Ir aš esu taip dėkingas. Biblijoje pasakyta: „Paprasti žmonės mielai Jo klausėsi“. Aristokratai, tuomet ten buvo kita klasė, bet paprasti žmonės... Tiesiog eiliniai žmonės, tokie kaip mes, žmonės, kurie myli Dievą ir nedaug ką turi šiame pasaulyje, turi savo vaikus ir šeimas, mes mylime Dievą ir mums patinka eiti į bažnyčia, atiduoti paskutinius marškinius dėl Jo Karalystės, dar ką nors panašaus. Mes mylime Jį, mes padarysime viską, tai paprasti žmonės, kurie klausėsi Jo. Taip pat ir šiandien - paprasti žmonės mielai Jo klausėsi.

¹¹⁴ Taigi, turtingas žmogus turi per daug žemiškų dalykų, apie kuriuos galvoja, suprantate. Ir—ir tikras vaikinukas ten, su kuriuo nieko neįmanoma padaryti, iš vargšų rato, jis tiesiog nekreipia į Tai dėmesio. Bet tik paprasti žmonės mielai Jo klausėsi.

¹¹⁵ Ir taigi, Juozapas, savo raštuose jis pasakė... Taigi, čia buvo jo išaiškinimas šių „Dievo sūnų“, kurie ėmė žmonių dukteris. Jis pasakė, kad „puolusios dvasios, kurios buvo žemėje...“

116 Taigi, jūs žinote. . . Apreiškimo 11 skyriuje, ar 7-ame, ne, atsiprašau. . . Apreiškimo 12-ame skyriuje, moteris, stovinti saulėje. „Raudonas drakonas apjuosė savo uodega du trečdalius žvaigždžių ir numetė jas į žemę“. Mes suprantame, kad pradžioje šėtonas įsteigė karalystę šiaurės žemėse, kad ji būtų gražesnę nei tą—tą, kuri buvo pas Mykolą, ir ten buvo. . . tuomet jis paskelbė karą Danguje. Ir jis patraukė paskui save du trečdalius angeliškų būtybių. Teisingai?

117 Štai kodėl mes esame tik mažuma. Turiu omenyje, dalį. . . mažąją žmonių dalį, ši ryta, krikščionių pasaulyje, Šventojoje Dvasioje gimusių žmonių, nes jie yra mažumoje. Teisingai.

118 Ir jeigu jūs stebėsite dvasias, kurios pasirodė Pradžioje ir pradėjo kilti, stebėkite tą tikrą klasikinę, itin aukšto lygio klasikinę bažnyčios garbinimą. Pažvelkite į jį anuomet, Kaino laikais, pažvelkite į jį šiandien. Kaip tai įeina, juda toliau ir pereina į fariziejus. Ir yra dvi jų sektos - fariziejai ir sadukiejai. Suprantate, juda tiesiai toliau, ir pažvelkite į tai šiandien katalikybėje ir panašiuose dideliuose judėjimuose, puikios gražios vietos.

119 Na, pažvelkite į Abelį su tuo avinėliu, suprantate, tiesiog paprastai. Pažvelkite į tai Jėzaus dienomis. Pažvelkite į tai viso Rašto eigoje, peržvelgdami tai toliau, matant kaip tai yra. Mes gyvename kaip tik tuos dienomis, kada Dievas pašaukė Savo Bažnyčią per visą tą kelią. Ta mažytė linija, ta mažytė linija, kuri eina per per visą Bibliją, per visą kelią - apiplauti Krauju žmonės. Atkreipkite dėmesį!

120 Taigi, šie „Dievo sūnūs“, mano manymu, ne, tikrai nesiginčijant ir nesistengiant būti protingu ar sakyti, kad Juozapas nežinojo, apie ką jis kalbėjo, bet jis buvo žmogus, kaip ir aš. Nesvarbu, koks mokslininkas jis buvo, jis buvo tik žmogus. Ir vienintelis dalykas, kurį jis turėjo - jis tyrinėjo senuosius Raštus ir panašiai, senas relikvijas ir panašiai, bet jis turėjo ne ką daugiau, ką mes turime šiandien - Šventąją Dvasią. Taigi, jis tiesiog rėmėsi prigimtinio protu.

121 Bet mes darome tai dvasiniu protu. Tie „Dievo sūnūs“, kada, jie buvo angeliškos būtybės. Aš tikiu, kad jie yra. Ir aš—aš tikiu, kad. . .

122 Ir taip, Juozapas kalbėjo tą patį dalyką, bet jis pasakė: „Jie įsispraudė į žmogišką kūną, ir ėmė sūnus. . . ir—ir ėmė žmonių dukteris“. Taigi, mes esame mišri auditorija; čia ši ryta mes esame skirtingi - vyrai, moterys ir jaunos merginos, vaikinai ir aš kalbu tai taip, kad suaugusieji tikrai supras. Bet kai. . . Jis sako, kad „Kai angeliškos būtybės pamatė moterų geismą, ir tai, kaip vyras gyvena su moterimi, jie įsispraudė į žmogišką kūną. Taigi. . . ir jie ėmė sau žmonių dukteris“.

123 Na, aš—aš tuo netikiu. Aš tikiu tuo, kad jie buvo gimę ten, Kanaane ir gimė iš Kaino grupės, kuri buvo išsiųsta į Nodo

šali. Jis turėjo ženklą, kad niekas jo nenužudytų, nes jis buvo žmogžudys, nužudęs savo brolių. Bet jeigu jūs atkreipsite dėmesį, netgi izraelitai rado kai kuriuos iš tų žmonių, kai jie nuėjo ten. Jie buvo tokie dideli, ir jis pasakė: „Mes pagal juos atrodėme kaip žiogai“. Ar ne taip? Praėjus šimtams ir šimtams metų vis dar buvo dideli, stambūs vyrai, aukšti žmonės. Ir kartais jie iškasa jų kaulus, ir randa, kad jie buvo dideli žmonės.

¹²⁴ Taigi, kur aš manau, štai iš kur tai atsirado. Taigi, dabar čia šiek tiek mano paties mokymo. Tai tik bažnyčios žmonės, suprantate. Aš manau, kad Kainas buvo šėtono sūnus. Žinau, kad jūs su tuo nesutinkate, mano paties bažnyčia su tuo nesutinka. Bet tai vis dar . . . Kol Dievas man neparodydys kitaip, aš—aš tikėsiu tuo pačiu, suprantate, kad jis buvo šėtono sūnus. Nes aš negaliu priimti, kad ta bedieviška, žudikiška dvasia galėjo ateiti nuo Dievo. Ne, pone. Jis turėjo būti panašus į savo tėtį, ir jo tėtis buvo šis . . . čia, kai šėtonas užvaldė gyvatę.

¹²⁵ Ir gyvatė nebuvo roplys, prakeikimas padarė jį ropliu. Jis buvo kaip žmogus, jis vaikščiojo vertikaliai. Ir jis buvo ten su šia moterimi, ir ji svetimavo, ir pagimdė savo pirmą sūnų, kuris buvo Kainas - turėdamas savo tėčio prigimtį. Ir aš tikiu, kad tas didžiulis žvėris buvo kaip žmogus, ir jis vaikščiojo vertikaliai, ir štai iš kur tie dideli milžinai. Taip, būtent taip. Taigi tai mano mintis, ir aš—aš galiu klysti. Tai mano mintis, suprantate. Bet jie buvo didžiuliai žmonės.

¹²⁶ Ir jeigu jūs atkreipėte dėmesį, Dievas, stovėdamas ten priešais Adomą ir Ievą, Jis sako: „Aš paėmiau jus iš dulkių ir į dulkes jūs sugrįšite. Aš . . .“

¹²⁷ „Ir kadangi tu priėmei . . . tu paklausei savo . . . žvėries, vietoj savo vyro, kadangi tu atėmei gyvybę iš pasaulio, tu atneši ją atgal į pasaulį“.

¹²⁸ Ir Jis tarė: „Gyvatė, būsi be kojų, supranti, daugiau nevaikščiosi jomis. Ir tu nebebūsi žvėris, dabar tu būsi roplys. Ir tu šliaužiosi pilvu, ir dulkės bus tavo maistas“.

¹²⁹ Štai kur aš manau, tie . . . Kainas, pagal to žvėries prigimtį, kuris gyveno su . . . kaip gyvūnas, kuris gyveno su šia moterimi ir ta pagimdė šį vaiką, kuris buvo pusiau žvėris ir pusiau žmogus, didelis stambus vaikinys. Ir tuomet jis pasitraukė iš ten, ir nuo jo pradėjo gimti vaikai, ir tuomet žvėrių lytinis geismas, kaip ir jų tėvelio pradžioje, tas geidulingas žvėris rado tas dukteris ir visa kita, ir ėmė sau žmonių dukteris. Teisingai.

¹³⁰ Ir tai, iš kur atsirado šie žmonės, žinoma, tai atėjo iš tos pačios genealogijos, kurioje buvo tos puolusios dvasios, kurios užvaldė žmones. Atminkite, tos pačios dvasios, kurios gyveno dar tada, šiandien . . . gyvena šiandien.

¹³¹ Pažvelkite į tai šiandien! Na, šioje šalyje mes turime žmonių, kurie . . . Taigi, aš ne . . . Tai, aš esu amerikietis, jūs žinote, kad esu. Bet leiskite man jums pasakyti, kad tai pati žemiausia tauta

iš visų man žinomų pasaulyje, neskaitant Paryžiaus, Prancūzijos. Ji tokia degradavusi!

132 Na, net užsieniečiai, Afrikoje, Švedijoje ir . . . ten, jie sako: „Kas su jums, amerikiečiai, darosi, nejaugi jūs visai nebeturime pagarbos savo moterims? Nes visos tos dainos per radiją kažkokios nešvankios, vulgarios dainos apie moteris. Nejaug jūs ten nebeturite jokios pagarbos savo moterims?“

133 Visos mūsų dainos apie moteris ar apie seksą ir geismus, ir panašius dalykus. Tai dėl to, kad šėtonas užvaldė tai. Būtent taip. Holivudas, televizija ir visa kita, praleidžia tuos vulgarius ir bedieviškus dalykus, pereina į laikraščių kioskus ir visa kita. Visur apsinuoginusios moterys arba kažkas tokio. Būtent taip viskas prasidėjo pradžioje ir tokiu būdu baigiasi. Tai gėda!

134 Ir kiekvienos tautos stuburas yra motinystė, kai kalbama apie moralę. Ir sugriaukite motinystę – jūs sugriaunate savo tautą. Šiandien mes priėjome iki to, kad mūsų moterys . . . rūko cigaretes ir panašūs dalykai, geria viski, ir taip toliau, ir tai—tai gėda!

135 Jaunas vyras, bandantis susirasti žmoną, kuri būtų nekalta, padori, jam vos ne tenka vykti į kokią nors gerą, nedidukę Šventosios Dvasios bažnyčią, kad surastų tokią; ir tai visiška tiesa, kur žmogus išsaugojo ją ir panašiai, ir joje yra dar šiek tiek padorumo;

136 Jūs galbūt manote, kad tai beprotybė, bet, broli, jūs patyrimėkite tai ir sužinokite, ir pamatysite ar tai Tiesa. Tai gėda! Gerai.

Tai buvo Dievo sūnūs, kurie yra . . . Taigi, tai, aš galiu papaiškinti . . . Kai—kai aš žinau, jeigu . . .

137 Ir aš turėjau dar vieną klausimą šiandien, jie sako: „Na, broli Bili, Biblijoje sakoma, kad Ieva pasakė: „Aš gavau sūnų iš Viešpaties““. Visiškai teisingai. Jis turėjo ateiti iš Viešpaties. Viešpats yra vienintelis Kūrėjas. Jis . . . Dievas sukūrė šėtoną. Kaip tai? Dievas sukūrė šėtoną. Dievas sukūrė kiekvieną puolusį angelą. Ar ne taip? Na, žinoma. Tai buvo jų pasirinkimas, ne Jo. Jis sukūrė jus, ką jūs su tuo darote? Jūs būsite teisiami taip pat, kaip ir jie. Štai taip. Žinoma!

138 Tai buvo Dievo sūnūs, bet jie atkrito nuo malonės ir įėjo į tuos gyvuliškus žmones ir pasidavė aistroms. Kai jie matydavo moteris, jie tiesiog imdavo jas. Na, jie vis dar čia. Amerikos amoralumas pilnas . . . Vyras be Dievo Dvasios, išplėš kūdikį iš motinos rankų ir išprievartaus ją. Be Dievo jis ne—jis ne ką geresnis už žvėrį. Jame vis dar yra ta žvėriška bedieviška prigimtis. Ir žmogus su . . . Jie sako, kad religija užvaldo jus, sako, kad žmonės pamišo dėl religijos. Religija yra vienintelis dalykas, galinti suteikti žmogui sveiką protą, tai – Jėzaus Kristaus religija.

139 Aš galiu įrodyti pagal Bibliją, kad jūs nesate sveiko proto, kol jūs nesuradote Kristaus. Teisingai. Tai gana stipru, bet aš galiu įrodyti tai Raštu. Teisingai. Jūs tampate gyvuliškas, geidulingas ir visa kita, kol jūs nesurandate Jėzaus Kristaus. Jis yra Tas mielasis.

140 Taigi, aš pripažįstu, kad žmonės per daug mokosi ir stengiasi prasiskverbti toli į priekį, ir per daug galvoja, ir kartais juos išstinka psichikos sutrikimas dėl studijavimo apie Viešpatį. Jūs turite liautis tai darę! Jūs neturėtumėte to daryti. Vienintelis dalykas, kurį jums reikia padaryti - tai išimylėti Jį ir tiesiog toliau Jį mylėti. Amen. Tai nereiškia, kad reikia bandyti į kažką išisprausti ar daryti save tokiu, koks jūs nesate, tiesiog eikite pirmyn ir leiskite Dievui naudoti jus tokiu būdu, koku Jis nori. Tiesiog atsiduokite, paveskite save ir eikite toliau, laimingi, dainuodami, džiūgaudami. Toks yra kelias.

141 Biblijoje pasakyta: „Mylintiems Jį viskas išeina į gerą“, - tad būkite tikri, kad jūs mylite Jį, tai vienintelis dalykas, kurį jūs turite žinoti. Amen! Tiesiog mylėkite Jį ir eikite toliau! Sakykite: „Viešpatie, aš myliu Tave, Tu žinai, kad aš myliu Tave“.

„Jūs mylite *tai*?“

„Ne, pone. Aš myliu Tave, Viešpatie“. Suprantate?

142 Sako: „Na, ar nenorėtum būti. . . Ar nenorėtum būti didžiu pamokslininku? Ar nenorėtum būti *tuo*?“

143 „Ne. Taigi, Viešpatie, kas. . . Jeigu Tu nori, kad aš būčiau, aš būsiu. Jeigu Tu nenori - Amen. Aš būsiu čia, tiesiog durų kilimėliu prie šios bažnyčios“.

144 „Na, taigi, aš manau, jeigu tu padarysi kažką *tokio*, žmonės galvos žymiai geriau apie tavo bažnyčią“.

145 „Man nerūpi, ką galvoja žmonės, aš noriu žinoti, ką Tu galvoji, Viešpatie. Aš—aš tiesiog pasiliksiu su Tavimi, ką Tu pasakysi man daryti. Žinoma, aš myliu juos visus“.

„Na, taigi, pažįsti *tokia tai* sesė, tu jos nemyli“.

„Taip, aš myliu ją, Viešpatie. Taip, aš tikrai myliu. Aš myliu ją“.

„Kodėl?“

146 „Nes Tu myli ją, ir Tu esi manyje. Ir aš turiu ją mylėti, kadangi tai Tu manyje myli per mane“. Fju! Tai bus padaryta.

147 Bet aš manau, kad tai buvo tie žvėrys, kurie puolė ten, tai geidulingas žvėris, kuris puolė, suprantate.

11. „Dievo sūnūs“ - ar tai reiškia Angelus ar tai dvasios iš Dangaus?

148 Toks buvo to asmens klausimas. Gerai. Aš manau, kad jie nebuvo Angelai. Suprantate, jie buvo būtybės, „Dievo sūnūs“, kaip sako Raštas. Ne angelai, jie buvo Dievo sūnūs. Ir jie atėjo iš Dangaus į žemę ir buvo patalpinti į kūną; ne „įspraudė save

į kūną“, aš tikiu, kad kiekvienas kūnas buvo gimęs lytiniu būdu, išskyrus Jėzų Kristų. Aš tikiu, kad Jis yra vienintelė per mergelę gimusi Esysbė, iš visų kada nors buvusių - Jėzus Kristus. Ir aš—aš tame nesutinku su Juozapu, tuo didžiu istoriku. Bet aš tikiu, kad jie buvo atngamtinės būtybės, nužengusios ir užvaldžiusios žmogaus dvasią. Ir aš tikiu, kad šiandien jie yra čia, ir šiandien vis dar vaikšto po Džefersonvilį, tos pačios gyvuliškos, geidulingos, bedieviškos dvasios, tiesiog gyvena žmonėse. Taigi, vieną dieną tie vyrai mirs; ir jeigu dar bus kita karta, jie iš karto pereis į juos.

149 Atminkite, Dievas pasiima Savo žmogų, bet niekada nepaima Savo Dvasios, tai ta pati Šventoji Dvasia, kurią jie gavo per Sekmines.

150 Tai tas pats šėtonas (religinėse formose), kuris persekiojo Kristų, tai tas pats šėtonas, kuris šiandien yra bažnyčioje, dėvintis ilgus apsiaustus. Ir jiems nereikia dėvėti. . . Aš neturiu omenyje drabužių ant kūno, aš turiu omenyje jūsų sielos apdarą. Suprantate: „Na, stebuklų dienos praėjo, nėra tokio dalyko“. Jūs kalbate apie šiuolaikinius fariziejus! Būtent taip.

151 „Turintys. . .“ Biblijoje sakoma: „Jie turės dievotumo pavidalą, bet išsižadės Jėgos. Nuo tokių nusigręžkite, pasitraukite nuo jų. Tiesiog stovėkite atokiau, laikykitės atokiau“. Tai vis tie patys Dievo sūnūs, bet jie yra puolusioje būklėje. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Kai kurie iš jų yra tarnautojai, kai kurie iš jų yra diakonai, kai kurie iš jų yra vyresnieji, kai kurie iš jų yra vyskupai, tokie pamaldūs, kokie tik gali būti! Bet Biblija. . .

152 Taigi, aš atsakysiu į klausimą, broli, kuri jūs man uždavėte prieš kurį laiką. Kažkas pasakė:

12. Broli Branhamai, aš noriu žinoti tokią vietą, su kuria aš galėčiau susieti tai ir pasakyti: „Šis vyras turi Šventąją Dvasią, nes jis padarė ,tai“, arba „Ši moteris turi Šventąją Dvasią, nes ji padarė ,tai“.

153 Pasaulyje nėra būdo, kuriuo jūs galėtumėte tai sužinoti. Teisingai. Pasaulyje nėra būdo, kuriuo jūs galėtumėte tai sužinoti. Dievas yra Teisėjas, ne mums teisti. Suprantate? Tiesiog pamokslaukite Evangeliją, gyvenkite. . .

154 Prieš kurį laiką čia pas mane atėjo vaikinukas, aš pamokslavau apie tai, ką aš kalbėjau vakar vakare. Jis atėjo pas mane į namus ir pasakė: „Broli Branhamai, broli, aš noriu— aš noriu— aš noriu būti. . . Aš noriu atsikratyti savo nuodėmių. Aš noriu būti krikščioniu“. Jis atsistojo mano verandoje.

155 Jis pasakė: „Aš girdėjau apie didį žmogų, visame pasaulyje žinomą žmogų, vardu Bilis Graham“. Jis pasakė: „Aš nuėjau į jo susirinkimus ir—ir—ir jis pasakė: ‚Visi, kas norite tapti krikščioniu, pakelkite savo ranką ir priimkite Kristų kaip asmeninį Gelbėtoją‘. Taigi aš pakėliau ranką. Jis pasakė: ‚Dabar

visi atsistokite, mes pasimelsime“. Taigi aš stovėjau ir meldžiausi tiesiog. . . - (atleiskite man), - taip nuoširdžiai, kaip tik aš galėjau“. Jis pasakė: „Ir, bet tai man nieko gero nedavė“.

¹⁵⁶ Jis pasakė: „Tada aš nuvykau į—į Oral Roberto susirinkimą“. Jis pasakė: „Aš girdėjau apie jį, ir girdėjau, kad jie visi labai džiaugiasi“. Tarė: „Aš nuvykai pas Oral Robertsą ir paklausiau jo: „Ką aš turiu padaryti, kad tapčiau krikščioniu?“ Jis pasakė: „Tu grįžk į. . .“. Aš pasakiau jam, kad aš pakėliau ranką pas Bilį Graham. Jis tarė: „Tu pasilik tame apklausos kambaryje iki tol, kol būsi toks laimingas ir pradėsi kalbėti kalbomis“. Jis pasakė: „Aš nuėjau ten ir meldžiausi iki tol, kol pradėjau kalbėjau kalbomis“. Pasakė: „Aš išėjau, bet tai man nieko gero nedavė“.

¹⁵⁷ Jis tarė: „Tuomet aš nuėjau į kitą susirinkimą ir jie man pasakė, kad aš dar nebuvau pašventintas, pasakė, kad aš: „Turiu būti pašventintas, džiaugtis ir šūkauti, turėti užtektinai džiaugsmo“. Taigi, aš meldžiausi ir meldžiausi, kol aš—aš šūkavau“. Jis pasakė: „Vis dar. . .“

¹⁵⁸ Aš pasakiau: „Broli, visi šie dalykai yra teisingi, visi jie yra geri. Rankos pakėlimas, kalbėjimas kalbomis, šūkavimas, aš tikiu kiekvienu iš jų, tačiau tai yra ne tas. Suprantate, tai - priimti Asmenį, Jėzų Kristų“. Suprantate? Suprantate, tai ne. . .

¹⁵⁹ Šie dalykai yra savybės. Šūkavimas, kalbėjimas kalbomis, lakstymas šauksmai, verkimas, maldos, kad ir kas, tai tik požymiai, kurie seka paskui. Visų pirma - tai priimti Asmenį, Jėzų Kristų. Suprantate? Taigi nėra—nėra įrodymų, kad mes galėtume pasakyti. Dėl to, kad žmogus verkia? Aš mačiau, kaip žmogus verkia, ir verkia, ir verkia krokodilo ašaromis ir jis vis tiek lieka didžiausiu nusidėjėlis, koks tik gali būti.

¹⁶⁰ Paklauskite, Jėzus palygino mus su avimis. Ar ne taip? Piemuo pažįsta savo avis. Ar kas nors iš čia esančių kada nors girdėjo verkiantį ožį? Na, broli, geriau jums būti piemeniu, jeigu jūs norite sužinoti skirtumą. Ožys verkia lygiai taip pat, kaip ir avis. Aha-a. Tegu tik koks nors nelaimingas ožiukas užklius ten kur nors, ir mažą avelė iš vienos pusės: „B-e-e“ ir tuomet: „B-e-e“, visiškai vienodai.

¹⁶¹ Ir aš girdėjau, kaip jie prie altoriaus tiesiog verkia ir verkia, „O Dieve!“ tiesiog štai taip rauda: „O Dieve!“ ir ožys, visą laiką. Teisingai. Šūkauja? Na, tai bent, aš mačiau, kaip jie šūkauja, kol tiesiog. . . ir bėgioja grindimis, ir šokinėja aukštyr ir žemyn ir šūkauja.

¹⁶² Taigi, jūs sakote: „Broli Branhamai, jūs netikite verkimu!“

¹⁶³ Nesupraskite manęs neteisingai. Žinoma, aš tikiu verkimu. Bet aš sakau, kad tai nėra įrodymas, suprantate, kadangi jie abu verkia. Aš mačiau, kaip jie šūkauja, tiesiog kiek tik jie gali. Taip, pone. Ir tiesiog toliau taip tęsia, ir iki to dar ilgas kelias, jūs žinote, apie ką aš kalbu. Aš girdėjau juos kalbant kalbomis,

išeina ir gyvena kaip papuola, tiesiog daro bet ką. Tai nebuvo ženklas.

Bet jūs sakote: „Jūs esate prieš tai“.

¹⁶⁴ Ne, aš nesu. Aš tikiu kalbėjimu kalbomis, tai Dievo dovana bažnyčioje. Jeigu aš pašalinsiu tai, aš pašalinsiu dalį Dievo. Jei aš čia iš savo kūno pašalinčiau savo liežuvį—savo liežuvį, aš neturėčiau pilnavercio kūno. Jėzaus Kristaus kūne yra kalbos. Jėzaus Kristaus Kūnas čia turi kalbas; ir jeigu jūs išimtumėte tai, išimtumėte dalį Kristaus. Bet jūs vis tiek negalite sakyti, kad tai yra Kūnas, suprantate. Suprantate? Suprantate?

¹⁶⁵ Bet tai - priėmimas Asmens, Jėzaus Kristaus, ir tie kiti dalykai tuoj pat ateina ir jie dera tarpusavyje. Te kiekvienas šio Kūno narys šį rytą, te ši maža žmonių grupelė, jei galėtume nuleisti uždangas iš abiejų pusių ir kiekvienas čia esantis asmuo priimtų Asmenį, Jėzų Kristų, niekada nebūtų jokių vaidų ar niekada nebūtų ginčų. Būtų tik tobula meilė. Tačiau jūs vis dar tikite *tu* ir tikite *anuo*, bet tiesiog būtumėte taip pripildyti meile, kad tiesiog. . . Suprantate? Štai ir viskas. Jėzus pasakė: „Iš jų vaisių jūs pažinsite juos“. Ir Dvasios vaisius yra meilė, džiaugsmas, ramybė, ilgas pakantumas, gerumas, nuolankumas, švelnumas.

¹⁶⁶ Taigi, aš. . . Aš pateiksiu jums savo vertinimą, kuris, mano manymu, yra artimiausias įrodymas to, kad žmogus yra krikščionis, iš viso to, ką aš žinau. Žinote, kas tai yra? Tai sielos kančia. Asmuo, kuris visada alksta ir trokšta Dievo. Jie paprasčiausiai. . . dieną ir naktį, jie—jie tiesiog negali išverti. Jie—jie—jie turi ką nors daryti dėl Dievo. Jie—jie pilni meilės ir jie tiesiog. . . sielos kančia, tiesiog visą laiką kančiose. Biblijoje pasakytą: „Kas sėjo su ašaromis būtinai sugriš su džiaugsmu, nešdami su savimi brangias pėdas“. Ar ne taip? Visi šie dalykai.

¹⁶⁷ Taigi, pažvelkite, jei. . . Jeigu ši bažnyčia. . . Jei aš pasakysiu šį rytą, kad ši žmonių grupė čia ir aš. . . Ir Dievas sakytu: „Taigi, pažvelk, Viljamai Branhamai, Tu turėsi atsakyti už šią žmonių grupę, už tai, ką tu jiems kalbi. Taigi, ar tu nori, kad jie visi šūkautų?

- Žinoma, aš noriu, kad jie šūkautų.
- Ar tu nori, kad jie visi kalbėtų kalbomis?
- Aš noriu, kad visi iki vieno.
- Ar tu nori, kad jie visi šoktų Dvasioje?
- Aš noriu, kad visi iki vieno.

¹⁶⁸ - Gerai, na, tai labai gerai, bet ką tu norėtum, kad jie darytų?“ M-hm!

¹⁶⁹ „Aš mieliau turėčiau tokią bažnyčią, kuri neštų tokią maldos našta savo širdyje, kad jie tiesiog nepasitrauktų nuo šito altoriaus ir pasiliktų čia dieną ir naktį, ir visa kita; ir

savo namuose nuolat būtų maldoje ir nuolankume, ir stengtųsi atvesti žmones pas Dievą, ir paskambintų į ligoninę, ir aplankyti sergančius, ir stengtųsi, kad žmonės ateitų į bažnyčią ir elgtųsi teisingai. Aš mieliau turėčiau tai, nei visa kita kartu sudėjus; nors kita ir yra teisinga, tai priklauso bažnyčiai“.

170 Bet jeigu man reikėtų turėti tai, aš pastatychiau tai į pirmą vietą. Nes jeigu jūs turėsite tai, įvyks ir visa kita. Aha-a. Suprantate? Jeigu jūs turite tai, jeigu jūs taip trokšite Dievo - bus ir šūkavimas. Jeigu jūs taip trokšite Dievo - bus ir kalbėjimas kalbomis. Jeigu jūs taip trokštate Dievo ir toliau alkstate, nesustokite. Kai pamatysite, kad tampate abejingi, tiesiog atminkite, saugokitės, čia bando įsitvirtinti kita dvasia. Pasilikite teisūs Dievo akivaizdoje, nuolankūs su sielos kančia. Tiesiog būkite . . . turiu gerą senamadišką . . .

171 Aš galiu įrodyti pagal Bibliją, kad „Pirmą kartą Dievo Angelas perėjo per žemę, kad užantspauduoti Šventąją Dvasią, Jis užantspaudavo tik tuos, kurie verkė ir dūsavo dėl miesto daromų bjaurysčių“, - Ezechielio 9 skyrius. Ar ne taip? Uždejo antspaudą ant kaktos tiems, kurie dūsavo ir verkė dėl nedorybių, kurios buvo padarytos mieste.

172 Dabar, aš noriu užduoti jums klausimą, aš užduosiu jums šį klausimą. (Taigi, mes užbaigsime kaip tik galima greičiau.) Kas įvyktų šiandien, jeigu Šventoji Dvasia pereitų per Džefersonvilį, Naujajį Albanį ir Luisvilį, kad užantspauduotų šią popietę tuos, kurie būtų namuose ir: „Dieve, siųsk prabudimą, tiesiog taip trokštu susirinkimo. Dieve, pažvelk į miesto nuodėmes. O, argi ne baisu, Dieve? O, ar Tu neatsiųstum prabudimo, Dieve? Atsiųsk kokią nors gerą pamokslininką, atsiųsk ką nors. O Viešpatie, te Šventoji Dvasia . . .“ Kur, kur Jis užantspauduotų? Pagalvokite apie tai.

173 Dabar: „Na, broli Branhamai, ką tu turi omenyje?“

174 Aš turiu omenyje tai, ir dabar sakau tai pagarbiai, žengdamas atsargiai. Aš tikiu, kad ta diena jau beveik baigėsi ir tie, kurie yra viduje, yra viduje. Suprantate? Suprantate? Durys užsidaro, jūs daugiau nebeturite tos naštos.

175 Bilis Graham turėjo susirinkimus visoje šalyje, ir Oral Roberts, ir visi kiti iš mūsų. Mes verkėme, ir meldėmės ir meldėmės, ir visa kita. Bet, suprantate, durys užsidaro. „Kas nešvarus“, - aš cituoju Raštą, - toliau tebūna nešvarus. Kas teišus, toliau tebūna teišus. Kas šventas, toliau tebūna šventas“. Ir aš tikiu, kad pagonių durys užsidaro. Suprantate? Šio laikotarpio diena beveik jau baigėsi, liko tik keletas, kurie turi įeiti. Priežastis, dėl kurios jūs negalite daugiau turėti tokių susirinkimų yra ta, kad nėra sielos kančių. Jūs ne—jūs neturite tos naštos.

176 Aš prisimenu prieš daugelį metų. Jūs visada girdėdavo juos kalbant apie atsivertimo kelius ir kitus dalykus bažnyčioje. To

daugiau jau visiškai nebedaro. Bet tuomet tai buvo nauja, Dievas šaukė savo Bažnyčia. Aš mačiau, kaip jie kukčiojo ir verkė, ir praleisdavo prie altoriaus visą naktį. Aš nueidavau į jų namus, ir jūs galėjote girdėti juos, kai jūs prieidavote, tiesiog jų . . . jų miegamajame, vyrai ir moterys, šaukė: „O Dieve!“

177 Jūs matydavote juos, einančius per bažnyčia, ir aš galėjau matyti, kai pradėdavo groti pianinu „*Jėzau, Laikyk Mane Arčiau Prie Kryžiaus*“, ir ašaros riedėdavo, žinote. „Šnirpš, šnirpš, šnirpš, šnirpš, šnirpš“. Įeiniate į *šią* bažnyčia, tuomet nueinate į kitą bažnyčia ir girdite juos ten, „*Yra brangus Šaltinis*“. „O Dieve, išgelbėk mano berniuką. Išgelbėk mano dukrą, ji yra paklydusi, Viešpatie. Prašau!“

178 Jūs daugiau to nerandate. Kas nutiko? Dievo Dvasia pasitraukė. Jėzus pasakė, išpranašavo tai, kad meilė . . . , nes daugelio meilė . . . jų meilė atšals. „Ir kadangi gausės neteisybės, daugelio meilė atšals“. Suprantate? Suprantate, atšals, pasitrauks. Meilė užgęsta. Ir į ką jie įėjo? Tik forma; barškina pianinu aukštyn ir žemyn, labai stipriai, ir rėkia: „Šlovė Dievui! Aleliuja! Amen! Šlovė Viešpačiui!“ Suprantate, štai taip, tik forma. Neapsigaukite, suprantate, tik apgaudinėjate save. Suprantate, paklausykite, broli, kol mes . . . Aš einu štai taip, aš kalbu- . . .

179 Aš nekalbu apie mūsų bažnyčia, aš kalbu apie tai, ką aš randu Jungtinėse Valstijose. Tai tapo tik forma, tiesiog tarsi vaidiname tai, ką turėjome anksčiau. Ir ta sielos kančia, tai jau beveik pasibaigė. O, broli, sese, (Dieve, pasigailėk mūsų), te Dievas pasigaili mūsų!

180 Pažvelkite į tuos prabudimus ir dalykus, kurie tiesiog griaudėja ir griaudėja ir griaudėja, ir Evangelija pamokslaujama dar aiškiau, tai . . . Pažvelkite į tai šiandien, kaip tik prabudimas pasibaigia, jie pasišalina. Jūs žinote kas?

181 Leiskite man pasakyti štai ką. Nežinau, kodėl negaliu nuo to pabėgti. Bet, pažvelkite, Jėzus pasakė: „Dangaus karalystė panaši į žmogų, kuris paėmė tinką ir įmetė į jūrą. Ir kai jis ištraukė, žinoma, jis ištraukė keletą jūros gyvūnų. Jis ištraukė vėžlių ir jis ištraukė gyvačių, ir jis ištraukė vėžių, vandens vabalų, žuvų. Suprantate? Ir aš tikiu, kad tinklas . . .

182 Taigi, pažvelkite! *Čia* vėžlys, ir *čia* žuvis. Tas vėžlys nieko negali padaryti, nes jis yra vėžlys, jis nuo pat pradžių buvo vėžlys. Jo prigimtis yra vėžlio, ir tai viskas. (Dabar atminkite, aš—aš sakiau, kad aš melsiuosi.) Suprantate, jis nuo pradžios buvo vėžlys, jis ir dabar yra vėžlys. Jeigu ji nuo pat pradžios buvo gyvatė, tai ir dabar ji gyvatė. Jei jis nuo pradžios buvo vandens vabalas . . .

183 Ir aš manau, kad tinklas buvo užmetamas ir užmetamas ir užmetamas, kol beveik visa žuvis buvo ištraukta iš tvenkinio.

¹⁸⁴ Štai kodėl jie sako: „Na, aš buvau pakėlęs savo rankas. Šlovė Dievui! Aš noriu būti išgelbėtas. Šlovė Viešpačiui!“ Ir po poros dienų: „O, Lidija, tu žinai, visi tie dalykai nesąmonė“. „Spėju, kad tai buvo tiesa“. Kodėl? Prigimtis *čia*, nuo pradžios - yra vandens vabalo; nuo pradžios buvo gyvatė.

¹⁸⁵ Žuvis iš ežero jau beveik visa ištraukta. Tinklas bus išdžiovintas. Ir Jėzus ateis, tuomet Jis paims Savo žuvį. Suprantate, ką aš turiu omenyje? O, jeigu jumyse yra nors viena dalelė krikščionybės, jeigu jumyse yra nors viena dalelė noro tarnauti Dievui, laikykite tai taip stipriai, kaip tik galite ši rytą ir branginkite tai visa savo širdimi.

¹⁸⁶ „Dievo sūnūs ėmė sau žmonių dukteris“. Žinoma, jie buvo Dievo sūnūs. Šiandien jie vis dar yra Dievo sūnūs, bet jie yra puolę Dievo sūnūs. Kai kurie iš jų, pagal Raštą, fju! Kaip jie gali išdėstyti Raštą! Jie yra Dievo sūnūs. Jūs žinote, šėtonas buvo dešinioji Dievo ranka. Jūs žinote, jis žino apie Raštą geriau nei bet kuris—bet kuris teologas—teologas esantis šiandien pasaulyje. Kalbant apie . . . Jis apverčia aukštyn kojomis seminarijas, ypač ta Baptistų, esanti čia, sakydami, kad tas „Jėzus Kristus gimė iš romėno arba vokiečių kareivio“. Aš turiu knygą apie tai, Vieną iš šių dienų aš norėčiau jums ją parodyti. Gerai.

¹⁸⁷ Paskubam, Išėjimo . . . O, mes niekaip neužbaigsime to, nebent grįšime atgal. Dabar aš greitai atsakysiu į juos, žinau, kad aš atimu iš jūsų daug laiko. Ar jūs visi pakęsite mane dar kelias minutes? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.]

13. Ar šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, paminėti Apreiškimo knygoje yra žydų likutis, kurį mes . . . bus Bažnyčios Paėmimo dalimi? (per) Ar ne Izraelis, nuo pradžios . . . jie pradėjo . . . (atsiprašau) . . . patenka į laiką—laiką . . . ?

¹⁸⁸ Atsiprašau, vieną minutėlę, kol aš tai išsiaiškinsiu. Tai—tai perėjo kiaurai, tai persispaudė per popierių.

. . . įvyks per tūkstantį Kristaus metų, o ne tai, kad žmogus gali gyventi, kaip mums sako šie šiuolaikiniai religingi žmonės? Taip, pone.

¹⁸⁹ Taigi, tik minutėlę, kad suprasčiau tai teisingai. Klausimas toks:

Ar šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, kur mes esame likutis . . . ?

¹⁹⁰ Pirmiausia aš noriu ištaisyti šį klausimą, kad įsitikinčiau, jog jūs . . . Suprantate, šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai . . .

Ar šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, paminėti Apreiškime, yra žydų likutis, kuris bus Bažnyčios Paėmimo dalis? Ar šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai . . . ?

191 Taigi, tiesiog... Aš—aš... aš noriu, kad man būtų aišku, prieš man pradėdant apie tai.

Ar šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, paminėti Apreiškime, yra žydų likutis, kuris bus Bažnyčios Paėmimo dalis?

192 Pirmiausia noriu paimti šitą. Šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai yra žydų likutis, bet ne paimta Bažnyčia. Suprantate? Pažvelkite dabar į Apreiškimo 6-ą skyrių, jūs pamatysite tai.

193 Tuomet mes paimsime kitą dalį kitoje—kitoje pusėje, ir ten jie turi kitą klausimą. Atkreipkite dėmesį į šiuos dalykus.

194 Gerai, pažvelkite dabar čia, Apreiškimo 6, taigi, štai kur jūs tai surasite. Suprantate? Taigi, mes pradėsime, jis tęsia ir pasakoja apie raitelius ir taip toliau, išjojančius. „Kai jie atplėšė...“ Paimkime Apreiškimo 6-o skyriaus 9-ą eilutę:

Ir kai jis atvėrė penktąjį antspaudą, . . .

195 Aš—aš—aš suklydau, aš ne tame skyriuje. Tai 7-as skyrius:

. . .po šių dalykų aš pamačiau keturis angelus, stovinčius keturiuose žemės kampuose, . . .

196 O, koks nuostabus klausimas, ir koks trumpas laikas, kad įsigilinti į tai ir pasimelsti už ligonius.

. . .po šių dalykų aš pamačiau keturis angelus, stovinčius keturiuose žemės kampuose, laikančius keturis žemės vėjus, kad vėjas nepūstų nei į žemę, nei į jūrą, nei į joki medį.

Ir aš pamačiau kitą angelą, nusileidžiantį iš dangaus, turintį gyvojo Dievo antspaudą: . . .

197 O, būkite tikri, tai nuostabus klausimas. Suprantate? Dabar, pažiūrėkite į dramatišką paveikslą; Jonas pasakė dabar, čia... dabar toli nuo žemės, Dvasioje, žvelgia į žemę. Ir jis pamatė keturis angelus, stovinčius ant keturių žemės kampų ir laikančius keturis žemės vėjus.

198 Taigi, „vėjai“, Biblijoje... aš neturiu laiko pateikti jums Rašto vietų. Bet mes galime pereiti prie jo. Jei į jį nebus tinkamai atsakyta, tuomet aš paimsiu tai kitą kartą. Keturi... *Vėjai*, Biblijoje reiškia „karus ir nesantaiką“. Kaip Jobo laikais, jūs prisimenate, atėjo vėjai ir—ir paėmė sūnus. Ir jūs žinote, ką aš turiu omenyje, tai—tai—tai bėda. Suprantate?

. . .ir aš pamačiau keturis angelus (keturis angelus, arba „keturis pasiuntinius“), jie stovėjo kampuose. . . ar stovinčius keturiuose žemės kampuose, laikančius keturis vėjus. . .

. . .ir jis garsiu balsu šaukė keturiems angelams, kuriems buvo duota kenkti žemei ir jūrai. (Taigi, tai apie ką jis kalba - Viešpaties atėjimas. Suprantate?)

Sakydamas: „Nekenkite nei žemei, nei jūrai, nei medžiams, kol užantspauduosime mūsų Dievo tarnus jų kaktose“. (Tarnus.)

¹⁹⁹ Taigi, atminkite, Bažnyčia nėra Jo tarnai. Mes esame Jo sūnūs, ne Jo tarnai. Žydas - visada yra Jo tarnas. Bažnyčia niekada nebuvo Jo tarnai, Ji buvo Jo vaikai. Suprantate? Tarnai:

Ir aš išgirdau skaičių tu, . . . kurie buvo užantspauduoti: ir buvo užantspauduota šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai iš visų Izraelio vaikų giminių. (Dabar žiūrėkite, visi yra žydai.)

²⁰⁰ Dabar žiūrėkite! „Iš Judo giminės buvo užantspauduota dvylika tūkstančių. Iš Rubeno giminės - dvylika. Iš Gado giminės - dvylika. Iš Asero - dvylika. Iš Neftalio - dvylika, ir—ir taip toliau. Iš Simeono - dvylika. Iš Asero - dvylika. Iš Zabulono - dvylika. Iš Benjamino - dvylika“. Ir dvylika Izraelio giminių, taigi dvylika kartų dvylika . . . yra kiek? Šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai. Taigi, žiūrėkite, visos Izraelio vaikų giminės. Dabar žiūrėkite, jie buvo Dievo „tarnai“.

²⁰¹ Dabar, galbūt aš galėsiu tai paaiškinti. Dabar žiūrėkite:

Po to . . . štai, ir štai, ir aš pamačiau, didžiulę minią, kurios niekas negalėjo suskaičiuoti, (taigi, štai kita grupė, suprantate) iš visų tautų, . . . giminių, . . . kalbų, ir žmonių, stovėjo prieš sostą, ir prieš Avinėlių, apsilvilkę baltais . . . apsilvilkę . . . Avinėlių, apsilvilkę baltais drabužiais ir su palmių šakomis rankose;

Ir jie šaukė garsiu balsu, sakydami . . . (Paklausykite šio Šventosios Dvasios susirinkimo!) . . . Išgelbėjimas mūsų Dievui, sėdinčiam soste, ir Avinėliui.

Ir visi angelai . . . aplink, aplink—aplink sostą, ir aplink vyresniusius bei keturis žvėris . . . parpuolė prieš sostą veidais žemyn ir pagarbino Dievą,

Sakydami: „Amen: Palaiminimas, . . . šlovė, . . . išmintis, . . . padėka, . . . garbė, . . . jėga, . . . galybė tebūnie mūsų Dievui per amžių amžius. Amen“.

Ir vienas iš vyresniųjų . . . (Taigi, dabar žiūrėkite, tai buvo . . . Jonas buvo regėjime) . . . vienas iš vyresniųjų pasakė . . . atsakė man, sakydamas: „Kas yra šitie . . . (Taigi, Jonas buvo žydas ir jis matė dvylika Izraelio giminių, jis pažino juos) . . . Bet kas yra šitie, apsilvilkę baltais drabužiais? Ir iš kur jie atėjo? Iš kur jie atėjo? Taigi, tu matei žydus, tu žinai kiekvieną iš jų, tu paskaičiavai juos pagal gimes ir pasakei, kiek tūkstančių buvo užantspauduota. Bet kas yra šie iš visų giminių, kalbų ir tautų? Iš kur jie atėjo? Iš kur jie atėjo? Iš kur jie atėjo?“

Ir aš jam tariau: „Pone, tu žinai“. (Jonas, kitais žodžiais: „Aš nežinau, iš kur jie atėjo. Aš esu žydas

ir aš stoviu čia, ir matau savo—savo tautą ir matau čia štai šiuos“.)...*Ir jis man tarė: „Šitie yra tie, kurie išėjo iš didžiojo suspaudimo, . . . (Suprantate?) . . . didžiojo suspaudimo, ir išplovė savo drabužius ir juos išbaltino kraujyje (ne bažnyčios naryste), bet Avinėlio kraujyje. (Suprantate?)*

Todėl jie yra prieš Dievo sostą ir tarnauja jam dieną ir naktį šventykloje; . . .

202 Taigi, kur ponia Branham patarnauja man? Namuose. Tai Nuotaka. Ponia Nevil, tai kur ji būna - namuose, patarnaudama jums. Štai kur yra Nuotaka, ne tarnai, Nuotaka.

. . . tarnauja . . . šventykloje; ir jie . . . sėdintysis soste gyvens su jais.

Ir jie daugiau nebealks . . . (Jie praleido keletą valgymų, atrodė, kad (ar ne?), kai jie buvo čia) . . . nebealks nei nebetrokš . . . nebekepins jų saulė nei jokia kaitra.

Nes Avinėlis, esantis jų viduryje, ves juos ir ganys juos, ir ves juos prie—prie gyvųjų . . . (minutėlę) . . . gyvųjų vandens šaltinių; ir Dievas nušluostys . . . visas ašaras (tai verkiančių būrelis, kuris ten pateko) nuo jų akių“. (Suprantate?)

203 Dabar, atkreipkite dėmesį, jie alko ir troško, ir verkė, ir dejavo, ir maldavo, jie atėjo iš suspaudimo (sakė: „Pažvelkite į tą būrelį šventųjų velenėlių o, jie yra pamišę!“). O, tai bent! Taip. Suprantate? Bet jie verkė ir maldavo, jie nesiblaškė ir nekėlė triukšmo. Jie tiesiog verkė ir maldavo. Ir, matote, jie buvo iš visų giminių, kalbų ir tautų.

204 Taigi, šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, tai buvo žydai. Abrahamas buvo Dievo tarnas. Žydai visada buvo Dievo tarnai. Pagonyis niekada nebuvo Jo tarnai.

205 Dabar, taigi turiu paskubėti, nes mes turime dar du ar tris. Ir aš paskubėsiu, kaip galima greičiau, ir nemėgindamas pralėkti per juos. Bet kitą sekmadienį (jei Viešpats panorės) aš grįšiu ir vėl juos paimsiu, skirdamas jiems daugiau laiko.

206 Bet, pažvelkite dabar, jis matė visus keturis žemės kampus ir angelus, stovinčius keturiuose žemės kampuose. Taigi, jūs sakote: „Aš maniau, kad ji buvo apvali“; tai netrukdo jai turėti keturis kampus, suprantate. Gerai.

207 Dabar, „Keturiuose žemės kampuose, laikančius keturis vėjus“. Kitaip tariant, čia papūtė vėjai, pūsdami karus ir nesutarimus, kurie apėmė visą pasaulį. Kada tai įvyko? Niekada, iki Pirmojo Pasaulinio karo. „Laikančius vėjus“, ir jie siekė perimti valdžią.

208 Ir taigi, čia ateina dar Vienas. Taigi, jeigu jūs pažiūrėsite ir atkreipsite dėmesį į tą Angelą, jis yra tas pats Angelas, kuris

pasirodė Ezechielio 9, kai vyrai išėjo iš už vartų su naikinančiais ginklais ir ėjo per Jeruzalę žudyti žydų. Jūs pamenate? Jis pasakė: „Sulaikyk tai! Sulaikyk tai! Sustabdyk tai, kol jūs nepereisite per miestą ir neuždėsite žymės ant kiekvienos kaktos, kas dūsauja ir dejuoja dėl bjaurysčių, vykstančių mieste“. Teisingai?

²⁰⁹ Tuomet, po to kai Jis tai padarė, tada Jis leido jiems įeiti ir žudyti. Tai buvo persekiojimas valdant Titui. Dabar, jūs matote, jis yra tas pats Angelas, vėl atėjęs iš Rytų (iš ten, kur ateis Jėzus) ir Jis turėjo Gyvojo Dievo Antspaudą. Šlovė!

²¹⁰ Taigi, kas yra Gyvojo Dievo Antspaudas? O, jei tai nėra šiandien didžiausias ginčas pasaulyje! Vieni sako, kad tai šabo dienos laikymasis, ir kiti sako, kad tai - daryti *ta* ir *ana*. Bet Biblijoje pasakyta: „Šventoji Dvasia yra Dievo Antspaudas“! Efeziečiams 4:30 sakoma: „Neliūdinkite Dievo Šventosios Dvasios, kuria jūs esate užantspauduoti iki jūsų atpirkimo dienos“. Suprantate? Gerai. Tai Šventoji Dvasia.

²¹¹ Tai kas tada? Taigi, žiūrėkite! O, kai aš pagalvoju apie tai, mano širdis pašoka. Taigi, Jis pasakė: „Sulaikykite keturis vėjus, kol, - (kitaip tariant), - mes užantspauduosime mūsų Dievo tarnus, jų kaktose“. *Tarnus*, „žydus“. (Jonas pasisuko, tarė: „Aš mačiau šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius užantspauduotųjų“.) Dabar, visi vėjai prasidėjo, ir jie būtų apėmę žemę, ir Armagedono mūšis būtų įvykęs per Pirmąjį Pasaulinį karą, bet. . .

²¹² Dabar, turiu jums pateikti kitą Rašto vietą. Jėzus kalbėjo apie žmones, kurie. . . Jis pasakė: „Vieni ateina vieną valandą ir kiti - kitą valandą, o jie buvo vienuoliktos valandos žmonės. Vienuoliktos valandos žmonės“. Taigi, jūs, kurie esate dvasiniai, perskaitykite tarp eilučių, nes turiu peršokti čia ir paskubėti. Taigi, pažvelkite. „Ieikite, vienuoliktos valandos žmonės“. Ir tiesiog dabar. . . „Pirmi atėjo ir gavo centą, ir sekantys atėjo - gavo centą, ir vienuoliktos valandos žmonės gavo tą patį centą, kaip ir pirmieji.“ Teisingai? Vienuoliktą valandą!

²¹³ Dabar, žiūrėkite, žydai yra kelrodis, mes dabar sekame jį. Taigi, kai prasidėjo Pirmas Pasaulinis karas, jis palietė visus žydus, jie išsisklaidė po visas tautas. Kaip pirma Rašto vieta, apie kurią šiandien paklausė, kaip Jis išsklaidė juos tarp visų tautų, ten jie visi ir yra. Ir štai vėjai pučia į Jeruzalę, visur, pasaulinis karas.

²¹⁴ Ir Jis pasakė: „Sulaikykite! Sustabdykite tai, kol mes užantspauduosime mūsų Dievo tarnus“. Kitais žodžiais: „Mes atvedame juos iš visų tautų, iš visur, atvedame juos, kadangi mes turime juos atvesti tiesiai čia, kad užantspauduotume tuos šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius. Sulaikykite tai!“

²¹⁵ Ir Pirmas Pasaulinis karas baigėsi vienuoliktą metų mėnesį, vienuoliktą mėnesio dieną, vienuoliktą dienos valandą, kad

galėtų įeiti vienuoliktos valandos žmonės. Paskutinis kvietimas žydams! Ir jis gaus tą patį Šventosios Dvasios krikštą, kurią jie gavo pradžioje ten, per Sekmines, bus pakrikštytas tuo pačiu būdu, ir visa kita, įeina vienuoliktos valandos žmonės.

216 Jis pasakė: „Sulaikyk tai dabar, kol mes užantspauduosime“.

„Kaip ilgai Tu ketini tai sulaikyti?“

217 „Kol mes užantspauduosime mūsų Dievo tarnus. Taigi, mes—mes užantspauduojame pagonis, jie buvo užantspauduoti, tūkstančius kartų tūkstančiai per šiuos persekiojimus ir sielvartą, jie yra užantspauduoti. Bet palaukite minutėlę! Tik minutėlę! Neleiskite pra-. . . Neleiskite, tam prasidėti tam, kol mes užantspauduosime tuos tarnus“. Ir jis užantspaudavo šimta keturiasdešimt keturis tūkstančius.

218 Tuomet vėjai vėl buvo paleisti. Dabar, atkreipkite dėmesį, ir nuo Pirmojo Pasaulinio karo nuolat vyko žydų persekiojimas. Pakėlė Hitlerį Antram Pasauliniam karui, ir kai jis iškilo, jis pradėjo. . . Ką? Jis ketino sugriauti visą pasaulį. Ar ne taip? Jis ketino sugriauti jį, viską aplinkui. Taip, jis ketino.

219 Viskas turėjo tapti komunizmu. Ar jūs pamenate, kai jie mane čia norėjo pasodinti į kalėjimą? Tą vakarą aš pamokslavau tą patį, čia Redman salėje. Taip, pone. Sakiau: „Bus trys izmai. Ir jie visi susieis į vieną izmą, ir tas izmas atneš persekiojimą, kuris vėl pasiūs Jėzų Kristų į žemę“. Būtent taip. Ir tai buvo komunizmas, ir—ir Hitleris, ir—ir nacistai, ir taip toliau; ir kaip tas Musolinio, ir Hitlerio, ir Stalino fašizmas. Aš pasakiau: „Vienas iš jų užims vietą. Aš nežinau, kuris iš jų bus, bet manau, kad tai bus Šiaurės karalius“. Tikrai jūs prisimenate tuos dalykus ir tai, kaip jie čia buvo mokomi; ir brolis Mahoney, ir jūs visi iš seniau, žinote.

220 Ir jie pasakė: „Jeigu tu pamokslausi tai. . .“

221 Ir dėl šio N.G.A. dalyko, aš pasakiau: „Tai nėra žvėries ženklas, tikrai ne. Tai religinis boikotas; o ne tai“. Aš pasakiau: „Tai tik išpėjimas apie būsimus įvykius, kad žmonės būtų pasiruošę, ir žinotų, kad tai pradžia, štai čia yra sielvarto pradžia, štai čia mes pradedame. Būtent čia, kai—kai laikas pradeda artėti prie pabaigos. Taigi, atkreipkite dėmesį, ten tuo metu“.

222 Taigi, prasidėjo žydų persekiojimas, ir jie pradeda juos persekioti kiekvienoje tautoje ir varyti juos tiesiai į Jeruzalę. Teisingai? Visus, jie keliauja tiesiai. . . Ir Jis turės šimta keturiasdešimt keturis tūkstančius. Pažvelkite štai čia, truputi toliau Apreiškime, kur Jonas. . .

223 Ponas Bohanon čia, pasakė man, tarė: „Aš negaliu skaityti to Apreiškimo“. Pasakė: „Buvo Nuotaka, stovinti ant Sinajaus kalno“. Pasakė, „Buvo Nuotaka ten, Danguje“. Ir pasakė: „Buvo

Nuotaka, ir vanduo . . . iš savo nasrų išliejo vandenį, kad kovotų su Ja“. Jis tarė . . .

²²⁴ Aš pasakiau: „Pone Bohanon, reikalas tame, kad jūs klystate, vadindamas ją „Nuotaka“. Aš pasakiau: „Žydai stovės ant Sinajaus kalno, šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai. Nuotaka, teisingai, buvo Danguje su Jézumi. Ir drakonas, kuris išliejo vandenį iš savo nasrų, kariavo su moters Sėklos *likučiu*“. Tai buvo *ta* grupė, kuriai teko išeiti, ne *šita*. Suprantate? Moters Sėklos *likutis*, „pašventinta bažnyčia“, negavusi Šventosios Dvasios, tai tie, su kuriais jis kariavo. Suprantate?

²²⁵ Štai jie, trys giminės. Visada turėkite omenyje šias tris. Ir *čia* aplink, jis matė, tuos šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius, aplink tą didingą atpirktą Nuotaką. Tai šis likutis, kuris buvo likęs, štai jie, štai žydai *čia*, užantspauduoti, šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai. Čia tie, kurie pašventinti, kurie atsisakė gauti Šventąją Dvasią. Bažnyčia pradės persekiojimą prieš . . . Romos bažnyčią ir kitos, persekios juos. Bet Nuotaka jau paimta ir yra Danguje. Štai jie, patalpinti tiksliai taip, kaip buvo pasakyta Biblijoje, kad jie bus. Suprantate?

²²⁶ Taigi, šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai yra žydai, Dievo tarnai. Ir kai jiems bus pamokslaujama Šventosios Dvasios Evangelija, ir jie priims Šventosios Dvasios krikštą, lygiai taip pat, kaip ir jie tai padarė pradžioje, pagonių laikotarpis pasibaigs, Bažnyčia užantspauduota, įvyks Paėmimas.

²²⁷ Pagonių dienomis, Evangelija buvo pamokslaujama visur, skelbiama tarp pagonių, traukiant tinklą, stengiantis, kad įplauktų kiekviena vandenyje esanti žuvis. Ir pažvelkite į juos, didžiausias . . . ? . . . Visas laimikis – buvo vėžliai, vandens vorai ir taip toliau. Kaip tik prabudimas pasibaigia, jie iš karto vėl sugrižta į pasaulį. Žuvys jau beveik sukabintos. Suprantate, ką aš turiu omenyje?

²²⁸ Evangelija jau paskelbta! Jūs daugiau nebegirdite verksmo, dejonų, dūsavimų, šauksmų dėl Šventosios Dvasios krikšto. Jiems patinka ateiti, taip, jie uždeda ant jų rankas, šimtais, ir toliau tęsia ir šoka, galbūt, ar dar ką nors panašaus. Viskas gerai, bet tai tik atributai.

²²⁹ Asmuo Kristus Jėzus sukuria tikrą dalyką ir išlaiko tą asmenį saugų Kristuje, kol Jis ateis. Štai Jis. Ir taigi, ir štai kodėl daugiau nėra raudų, durys jau beveik užsidarė. Tinklas buvo užmestas, jau beveik paskutinį kartą, dar tik keletą štai taip ištraukti, kad patektų į Dievo Karalystę. Durys užsidaro!

²³⁰ Tuomet, koks sekantis dalykas? Žydai turi priimti Šventąją Dvasią ir būti pakrikštytais Jėzaus Kristaus Vardu. Visą laiką jie persekiojo ir tyčiojosi iš to; ten, vos tik jiems bus pristatyta Šventoji Dvasia, jie priims Šventosios Dvasios krikštą.

Pagonių Bažnyčia yra paimta. Ir tie, kurie atsisakė ir tiesiog vaikščiojo po išteisinimu, drakonas (Romos valdžia) išlieja vandenį, kuris susijungs su komunizmu, ir įves Bažnyčią į štai tokį persekiojimą. Ten jie tiksliai pavaizduoti.

²³¹ O, broli, kai mes matome, kad tai artėja, štai kodėl aš meldžiuosi, štai kodėl aš šaukiuosi Dievo: „Viešpatie, aš noriu pasiekti tuos žydus. Leisk man pradėti darbuotis ten, Afrikoje, su kai kuriais iš tų pagonių ir musulmonų. Ir leisk man nuvykti ten, į Indiją, ir pabandyti parodyti jiems tikrąjį Viešpatį Jėzų Kristų, Jo jėgoje su Jo stebuklais, Jo Krikštu, viską, ir Šventąją Dvasią“. Tada, kai jie atvyks į Jeruzalę, . . .

²³² Broli Beeler, tai, apie ką jūs ir klausėte. Kai jie atvyks į Jeruzalę ir atsistos ten, ir sakys: „Dabar, jeigu Jėzus yra Dievo Sūnus, kuris prisikėlė iš mirusiųjų, Jis žino dalykus, tiesiog kaip Jis padarė tai tada, pradžioje, Jis gali išreikšti tokį pat Gyvenimą, kokį Jis išreiškė ir ten. Ir jeigu Jis padarys, ar jūs priimsite Jį kaip savo asmeninį Gelbėtoją?“ Ir tuomet parodyti, kad Dievas Savo didžiomis galiomis ir Jo prisikėlimo jėgos dalykais, Jis yra su mumis.

²³³ Tada, kai jie tai padarys, pasakyti: „Dabar, jūs, kurie priėmėte Jį kaip savo asmeninį Gelbėtoją . . .“ Aš tikiuosi, ten jų bus tūkstančiai. Pasakyti: „Ta pati Šventoji Dvasia, kuri nužengė Sekminių dieną, yra čia dėl jūsų“.

²³⁴ Tuomet, kaip tik tuo metu Evangelija sugrižta pas žydus. Tuomet ten tarp tų žydų įvyks prabudimas, kuris atves tūkstančius ir dešimtis tūkstančių ir . . . šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius į Dievo karalystę, bus užantspauduoti užantspauduojančio Angelo.

²³⁵ Aš tikiu, kad Jis ateis iš Rytų. Būtent taip Jis dabar yra nuo mūsų, su Savo antspaudu Savo rankoje. Tuomet, o, aš noriu būti kartu ten. „Aš siunčiau persekiojimą čia ir persekiojimą ten, ir Aš variau žydus ir vijau juos taip stipriai, kaip tik galėjau. Ir jie grįžo atgal. Daugelis žydų Jungtinėse Valstijose (iš kurių jie nepabėgs) jau gavo Šventąją Dvasią. Bet Aš turiu visus šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius, stovinčius ten, kurie gaus Šventosios Dvasios krikštą“.

²³⁶ Ir iš karto, kai tik tas užantspauduojantis Angelas pradės antspauduoti tuos šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius, pagonių Bažnyčios durys bus uždarytos, ir žydai neša Šventąją Dvasią žydams. Ir pas juos bus prabudimas, kuris apims visą pasaulį. Aleliuja! Ir Dievo jėga pasireikš tarp žydų. O, kaip nuostabu! F'ju! O, tai bent!

²³⁷ Leiskite man pažiūrėti, labai greitai: „Izaijas“. Mes supratome apie tuos „Dievo sūnus“. Dabar pažiūrėkime:

Ar Izraelis . . . ?

238 Pažiūrėkime, ar jūs galėsite tai perskaityti, broli. Aš . . . Tai kažkaip susilieja, jis trynė tai porą kartų. Ir aš paieškosiu kito. Jei galite, prašom. [Brolis Nevilas perskaito klausimą—Red.]

14. [Ar Izaijo žodžiai „perkals savo kalavijus į plūgus“, išsipildys per tūkstantį metų trukšiantį Kristaus karaliavimą, o ne tai, ką gali atnešti žmogus, kaip mums sako daugelis šiuolaikinių religijos atstovų?]

239 Kas jūs bebūtumėte, mano brangus broli ir sese, panašu į vyrišką braižą, bet, šiaip ar taip, kas jūs bebūtumėte, jūs visiškai teisus! Tai, kada bus kalami plūgai, ar kalavijai bus perkalami į plūgus. Tai atneš Tūkstantmečio Karaliavimą. Ir visi tie modernūs religiniai kultai, kurie plinta aplinkui, bandydami mokyti žmones Dievo Karalystės . . . Tai bus, kai Pats Dievas ateis antgamtiškoje Būtybėje ir antgamtiškoje Jėgoje, pas antgamtiškai tikinčius žmones ir gaus antgamtinę Jėgą, kuri formuos Dievo sūnus. Aleliuja! Daugiau niekada nebebus skaitymo, rašymo, aritmetikos, tai bus Jėzaus Kristaus prisikėlimo jėga. Tada pasaulis jau daugiau nebesimokys kariauti.

240 Šiandien kiekviena tauta, kiekviena valdžia, kiekviena karalystė yra valdoma šėtono. Taip sako Biblija. Ir vieną iš tų dienų šio pasaulio karalystė taps mūsų Viešpaties ir Jo Kristaus karalyste, ir Jis valdys ir viešpataus žemėje tūkstantį metų; ir paims Bažnyčią. Būtent taip, visiškai tiksliai, brangus skaitytojau.

241 Šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai - yra tarnai. Didžiulis skaičius, kurio joks žmogus negali . . . „Daugybė, kurios joks žmogus negalėjo suskaičiuoti“, - yra pagonys.

242 Tik minutėlę dabar, dar vienas nedidelis dalykėlis apie tai. Aš negaliu. Tiesiog po kelių minučių aš surengsiu susirinkusiųjų maldą. Pažvelkite čia, aš manau, kad Tai dabar yra daug svarbiau. Aš noriu melsti už ligonius, bet mes paskubėsime. Užuot turėję išvalgą, mes tiesiog praeisime toliau. Aš noriu jūsų kai ko paklausti. Štai dar vienas. Aš tiesiog turėsiu tai pasiimti ir manau, paimti kitą sekmadienį.

243 Pažvelkite, draugai, į tai, kaip nuostabu! Pažvelkite! Noriu, kad jūs atidžiai sekumėte dabar, tas žmogus, kuris uždavė šį klausimą. Šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, taigi, tai tarnai, jie tarnaus. Jeigu jūs atkreipėte dėmesį, poziciškai, senajame Rašte . . .

244 Visada žiūrėkite į šešėlį, jei norite pamatyti, koks yra pozityvas. Teisingai. Pažvelkite ten atgal, pažiūrėkite, kas tai yra. Dabar, tai atvirksčiai, nuo to laiko kai Kryžius, ir pažiūrėkite, kas yra pozityvas, jeigu jūs norite pamatyti, kas yra šešėlis. Ten, tai buvo prie Kryžiaus, mes turėjome pažiūrėti (atgal ten), kad pamatyti šešėlį, kad pamatytume, koks bus Kryžius; dabar jūs turite žiūrėti nuo Kryžiaus, pažvelgti atgal ir pamatyti,

koks yra šešėlis. Suprantate? Pažvelkite, koks buvo Kristus tomis dienomis, kai Jis buvo čia, žemėje koks Jis buvo tuomet, toks Jis ir dabar. Tai Jo šešėlis. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Jūs žinote, pradžioje, kai aš paaiškinau tai, kas tai yra. Taigi, jei aš žvelgiu nuo ten, aš turiu pažiūrėti koks buvo šešėlis, kad sužinočiau, kas tai bus, kuo buvo Kryžius.

²⁴⁵ Taigi, kartą Izraelyje buvo padaryta nuodėmė, ir ten buvo žmogus . . . iš Levio giminės. Jie ištraukė savo kalavijus ir nuėjo su Moze į stovyklą, ir jie sunaikino viską, kas buvo nuodėmė. Teisingai? Dievas pažvelgė žemyn ir tarė: „Už tai, kad jūs padarėte tai ir stovėjote už Mane, jūs . . . visi tie likusieji tarnaus jums. Ir jūs įeisi tiesiai į šventyklą kaip kunigai“. Teisingai? „Jūs pasilikite šventykloje, o visi likusieji dirbs ir atneš dešimtinę, ir rūpintis jumis“. Ar ne taip?

²⁴⁶ O, aleliuja! Jeigu jūs galėtumėte pamatyti, kas buvo ta šventykla, kad Levitai buvo Nuotaka. Dabar, kai iš visų pusių veržiasi nuodėmė, levitai išsitraukia savo kalavijus. Šventojoje Dvasioje gimusi Nuotaka tvirtai atsistoja, sakydama: „Jėzus Kristus pozityve yra Jėzus Kristus negatyve, tiesiog tas pats. Nuodėmė tebėra nuodėmė, yra neteisinga daryti tuos dalykus!“ Tai tiesa, jie stovi ten su Kalaviju.

²⁴⁷ Dievas sako: „Ateikite dabar, mano Tėvo palaimintieji“. Tai yra Nuotaka.

²⁴⁸ Ten yra tarnai, ir pažvelkite, kur stovyklavo tarnai. Dvylika toje pusėje . . . Turiu omenyje, keturios *šioje* pusėje, keturios *toje* pusėje, keturios *toje* pusėje ir keturios *toje* pusėje; dvylika giminių. Dvylika giminių yra šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai. Pažvelkite į Apreiškimo Knygą, jis matė Miestą ant dvylikos pamatų. Ant kiekvienų vartų buvo apaštalo vardas, ir dvylika vartų. Ir aplink buvo dvylika giminių (aleliuja!), sėdinčių aplink.

²⁴⁹ Ir ten buvo Išpirktieji. Aleliuja! Juodi, balti, geltoni, rudi ir visi, kurie yra Krauju-nuplauti, bus Jo tarnai, Jis pasakė, kad jie bus su Juo. Jie bus . . . Jų daugiau nebesvilins saulė, jie daugiau nebealks, nebetroks, ir per visą didingo nesibaigiančio Amžiaus laikotarpį jie gyvens ir karaliaus su Kristumi per amžius: Jis - Karalius; ir jie - Karalienė. Valdys ir viešpataus amžinai!

²⁵⁰ Telaimina jus Viešpats. Amen. Aš pasilaikysiu juos; Dievui leidus, aš vėl prie jų sugrįšiu, galbūt ši vakarą ir atsakysiu į juos vakare ar kada brolis . . . susirinksime ir pasikalbėsime. Telaimina jus Viešpats. Jūs mylite Jį visa savo širdimi?

O, aš noriu pamatyti Jį, pažvelgti į Jo veidą,
 Gyventi ten amžinai dėka Jo gelbstinčios
 malonės;
 Šlovės gatvėse leisk pakelti man balsą;
 Kai visi rūpesčiai praeis, pagaliau namuose,
 kad džiaugtis amžinai. (O, tai bent!)

Keliaudamas per žemę šią, dainuoju, kai einu,
Nukreipdamas sielas į Kalvariją, į purpurinį
srautą, (Ne—ne į bažnyčią; į Kalvariją.)

251 Štai į ką mes nurodome; ne į kokią nors teologiją, bet į purpurinę srovę, į Jėzų Kristų. „Gyvybė yra kraujyje“, ir Jis - Dievo Kraujas, kuris yra mūsų Gyvybė, kuri dabar gyvena mumyse. Tebūnie palaimintas Ryšys, kuris suriša!

252 Kol mes melsimės už ligonius, aš noriu dabar solinės dainos. Aš noriu, kad sesuo Gerti ir jos dukra ateitų čia, jeigu galite. Ir tai originali sena daina, aš noriu, kad jūs sudainuotumėte ją dėl manęs, „*Tiktai Tikėk*“. Aš pamenu, įeidavau pro šias duris ir ši daina mane lydėjo per visas tautas. Ir aš—aš noriu, kad jos padainuotų, ji buvo pirmoji, kuri pagrojo ją, pirmoji, kai aš išgirdau ją. Ją parašė mano bičiulis Paulius Rader. Ir, prieš mums meldžiantis už ligonius, aš noriu, kad jos padainuotų ją, kol Dievo palaiminimai laikosi ant sergančių žmonių.

253 Mes užėmėme daug laiko. Atleiskite, broli Nevilai. Telaimina jus Dievas. Ar jums patinka klausimai? Man patinka. O, ir jie buvo iš tikrųjų geri, jie buvo tiesiog puikūs. Ir ten yra dar krūvelė. Ir iš tikrųjų, kai kurie iš jų dar nebuvo nuodugnai išnagrinėti, o, tiesiog tiek daug jų reikia išnagrinėti. Te laimina Viešpats.

254 Dabar visi sutelkite savo mintis į Kristų, ir nuo klausimų grįžkime prie Dieviško išgydymo. Kiek čia yra tokių, už kuriuos reikia pasimelsti? Leiskite pamatyti jūsų rankas, norinčių, kad už juos pasimelstų. Gerai, mes pakviesime ir melsimės už juos, už minutėlės, kai tik sesė sudainuos šią nuostabią dainą. Kol jos ruošiasi, tiesiog virš jūsų dabar kabo šis Pažadas, tai yra Jo Biblija.

[sesuo Gerti ir jos dukra dainuoja „*Tiktai Tikėk*“—Red.]

Tiktai tikėk, tiktai . . .

255 Taigi, jūs, kurie sergate, jūs, kurie sergate, jei norite, dabar ateikite prie altoriaus.

Viskas įmanoma, tiktai tikėk;

Tiktai tikėk, tiktai tikėk,

Viskas įmanoma, tiktai tikėk.

256 Dabar, Dangiškasis Tėve, mes esame tokie dėkingi šiandien už šį Raštą ir už šią dainą: „*Tiktai tikėk*“. Mes girdime Tave sakant tėvui, kurio berniukas sirgo epilepsija: „*Tiktai tikėk, nes viskas įmanoma*“.

257 Dabar mes meldžiame, Dieve, kai šie žmonės ateina prie altoriaus, kad už juos pasimelstų, matydami, kad mes esame čia, negatyvas, tiesiog negatyvas; pozityvas yra tiesiog aplink mus, nemirtinga Dvasia, kuri buvo ant mūsų, niekada nemirs. Ji bus per visus nesibaigiančius amžius. Ir mes išeiname dabar, kaip Tavo pateptas tarnas, kad padėti mūsų artimui gauti pagalbą,

nes yra tik viena alternatyva, Tėve, kad jie pašlovintų Tave. Ir dabar, te kiekvienam iš stovinčių čia, prie altoriaus, šį rytą - sergančiam, kenčiančiam, tegu dabar Šventoji Dvasia suteiks išgydymą kiekvienam iš jų.

²⁵⁸ O mes, kaip Tavo mažoji—mažoji kaimenė, apie kurią ką tik dainavo seserys, „Nebijok, maža kaimenėle“, - mes žinome, Viešpatie, tai Tavo gera valia duoti jiems Karalystę. Ir mes žinome, kad Tu visada esi šalia, nes Tu pasakei: „Kur du ar trys susirinks Mano Vardu, Aš būsiu jų tarpe. Ir ko tik jie prašys, Aš jiems suteiksiu“.

²⁵⁹ Taigi, pagal Dievo Žodį, kuris yra neklystantis Dievo Žodis, suteik kiekvienam išgydymą, Viešpatie. Ir jie stovi čia, laukia. Kai mes ruošiamės patepti aliejumi ir dėti rankas, ir prašyti išlaisvinimo, te kiekvienas iš jų grįžta į savo vietas, grįžta į savo namus, šlovindami Tave, visiškai normalūs ir sveiki. Ir vėl sugrįžtų šį vakarą, Viešpatie, į tarnavimą, atiduodami Dievui šlovę ir garbę už savo išgydymą. Suteik tai, Viešpatie.

Ir kol mes esame palenkę savo galvas:

²⁶⁰ Broli Nevilai, jei norite, ateikite kartu su manimi. Aš noriu, kad brolis Fleeman ir brolis Deitzman ar kas nors iš čia esančių, ir brolis Koksas, jūs visi ateitumėte čia ir padėtumėte man prie altoriaus. Tai bažnyčios diakonai, kuriuos aš kviečiu, tik šiam kartui.

²⁶¹ Ir kai mes melžiamės už juos, jūs galite jiems padėti, jeigu norite. Aš—aš noriu, kad visi čia esantys būtų tikrai nuoširdūs. Ir kai mes meldžiamės už ligonius, aš noriu, kad jūs melstumėtės kartu su mumis.

²⁶² Aš dabar matau gale sėdintį berniuką, kuris prieš kurį laiką išėjo į salę ir jam prasidėjo kraujoplūdis. Ir Viešpats Jėzus dabar taip nuostabiai sustabdė kraują. Suprantate? Tebūna pašlovinta Jo malonė, tebūna pagerbtas Jo Vardas. Tik pažiūrėkite, kiek daug pasveiko per pastarąsias kelias dienas!

²⁶³ Tik pagalvokite, tas pats Viešpats Jėzus, kuris buvo ten apaštalų dienomis, dabar yra čia. Ir tai tiesiog pagonių pabaiga. Didelis judėjimas vyksta tarp antgamtinių tikinčiųjų, kadangi mes tikime, kad Dievas yra čia.

²⁶⁴ Tik pagalvokite, jūsų—jūsų pašlovintas kūnas yra dabar tiesiai čia bažnyčioje, Šventosios Dvasios Buvimas, kas yra jūsų pašlovinta būseną. Jūs esate pašlovinti Kristuje tiesiog dabar! „Tuos, kuriuos Jis išteisino - Jis pašlovino“. Ir jūsų pačių pašlovintas kūnas dabar stovi šalia jūsų, Kristuje Jėzuje, kad suteiktų jums jėgų panašiai kaip pakraunama baterija. Šventoji Dvasia yra jumyse. Ji pakrauna jūsų kūną, kad suteiktų jums naujų jėgų, išgydytų jus nuo ligos, kurią turėjote, kad jūs pasveiktumėte.

²⁶⁵ Taigi, aš noriu, kad bažnyčia, jeigu jie nori, su mūsų seserimis, dar kartą sudainuoti šią dainą. Dabar, kiekvienas iš jūsų prie altoriaus . . .

²⁶⁶ Taigi, draugai, jeigu aš esu apgavikas, aš to neišmanau. Aš stengiuosi būti krikščioniu ir visa širdimi stengiuosi padėti žmonėms. Ir aš stengiuosi padėti jums, Dievo vaikams. Ir jeigu aš—jeigu aš myliu savo Dangiškąjį Tėvą, aš mylėsiu ir jus, Jo vaikus. Jeigu aš ne . . . Jeigu aš apgaudinėju jus, aš bandau apgauti Dievą, jūs esate Jo vaikai; niekas negali apgauti Dievo. Aš stengiuosi jums padėti.

²⁶⁷ Štai kodėl Dievas laimina mano pastangas. Ir galbūt, jos menkos ir kai kurių aš tiesiog gėdijuosi, ir Dievas žino, kad aš gėdijuosi jų ir atgailauju dėl savo pastangų. Bet aš darau viską, ką galiu, kad padėčiau Dievo Karalystei ir padėčiau jums, Jo vaikams. Priimkite Jėzų šį rytą kaip savo Gydytoją, tiesiog dabar, prie šios pakilos, jūs sugrįšite į savo vietas ir į savo namus, ir būsite normalūs ir sveiki.

²⁶⁸ Taigi, jeigu Jis išgydo šimtus čia ir tūkstančių tūkstančius visame pasaulyje, tai kodėl Jis negalėtų išgydyti jūsų? Tiesiog tikėtai tikėkite. Gerai, seserys. Brolis Nevilai, aš noriu, kad jūs ateitumėte ir pateptumėte juos. [Brolis Branhamas meldžiasi už ligonius, jo žodžiai yra nesuprantami—Red.] . . .? . . .

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI LIT54-0103M
(Questions and Answers)

SERIJOS - BAŽNYČIOS DOKTRINA, VADOVAVIMAS IR TVARKYMAS

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba sekmadienio rytą, 1954m. sausio 3 d., Branhamo bažnyčioje, Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org